74STE JAARGANG No. 9888

VRIJDAG 9 AUGUSTUS 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen   Kantoor: Conscientiesteeg 27—29   Telefoon: Redactie: 23858   Advertenties: 23550   Abonnementen en Bezorging: 24399   Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Benoeming van CIRO KROON tot LID der REGERING te verwachten

FRANK PIJPERS wordt Gedeputeerde voor SOCIALE ZAKEN

Willemstad. — Gisteren in de vroege namiddag werd bekend, dat de benoeming te verwachten is van de heer Ciro Kroon, Gedeputeerde voor Sociale Zaken van het Eilandgebied Curaçao, tot minister van Economische Zaken en Welvaartszorg. De heer Kroon zal in deze functie minister E. van Romondt opvolgen, die zoals bekend enige tijd geleden zijn portefeuille ter beschikking stelde omdat hij het niet eens was met het beleid van de meerderheid in de ministerraad inzake de bekende uitzettingsaffaire.

Door de benoeming van de heer Kroon tot lid van de Nederlands Antilliaanse regering is het aantal D.P.-ministers in het kabinet tot drie gestegen en bezit de D.P. daarmede de helft van het aantal zetels, dat zes bedraagt.

Naar wij uit goede bron vernemen zal het Eilandsraadlid Frank Pijpers de heer Kroon als Gedeputeerde voor Sociale Zaken opvolgen. De Eilandsraad zal zich hierover uiteraard nog moeten uitspreken, doch het is niet aan te nemen, dat zich ten deze moeilijkheden zullen voordoen, aangezien er een soort gentlemen's agreement tussen de partijen bestaat, dat de functies in het Bestuurscollege in een verhouding 2:2:1 voor resp. de D.P., de N.V.P. en de K.V.P. verdeeld zullen worden.

CIRO KROON
....minister...

Het inheems religieus leven in CONGO

In het kader van de Internationale Missieweek te Ubbergen in Nederland sprak mej. M. de Cleene, direktrice van de school voor maatschappelijk werk te Brussel, over de kerk en het inheems religieus leven in de Congo. In haar inleiding wees mej. De Cleene op de mogelijkheden en moeilijkheden, welke de kerk in de Belgische Congo ontmoet, bijzonder op het gebied van het familieleven, de sociale structuur, het ethische en juridische leven en het inheemse religieuze leven.

Deze laatste gedachte werd verder uitgewerkt. Er zijn drie belangrijke elementen te onderscheiden in het inheems religieus leven, het geloof in een Opperwezen, dat een persoonlijk en onafhankelijk Wezen is, Schepper van alles, maar welk Opperwezen geen rol speelt in het dagelijkse leven van de Congolees en dat door de Duitse etnologen genoemd is een God van zalig nietsdoen. Vandaar dat men geen priesters, geen openbare eredienst en geen gebeden vindt bij de Congolese stammen. Een uitzondering hierop vormen de Baluba.

Als tweede element is er het geloof in geesten, wat vooral naar voren komt in het manisme, het naturisme en het fetisjisme. Het manisme, de voorouderverering, wijst op een sterk geloof in het voortbestaan in een volgend leven en de grote gemeenschapsgedachte tussen de levende en de overleden leden van een stam. In het naturisme worden de geesten vereerd, die schuilgaan in natuurverschijnselen. Aan de hand van enkele sprekende voorbeelden beschreef mej. De Cleene de verering van de watergeesten, boomgeesten en plaatsgeesten. Ook het fetisjisme is in de Congo verspreid, waarbij men de geest in een natuurlijk of een vervaardigd voorwerp vereert.

Als laatste belangrijk element is er het geloof in onpersoonlijke krachten. De Congolees kan tegenover deze drie elementen ofwel een religieuze houding ofwel een magische houding aannemen. Opvallend is, dat de mens nooit een magische houding aanneemt tegenover het Opperwezen, wel tegenover de geesten en onpersoonlijke krachten. Uit dit alles blijkt wel heel duidelijk, dat er in het religieuze leven en denken van de Congolees positieve aanknopingspunten voor de Kerk liggen.

Terug uit Nederland

Willemstad. — Gisteravond arriveerde met de PH-LKD „Ion" van de K.L.M. uit Nederland een drietal overgelukkige personen: Melfor, Medema en Clifton. Zij vertrokken in april van dit jaar per K.L.M. uit Curaçao teneinde genezing te zoeken voor hun hartkwaal in Nederland. Thans zijn zij gezond en wel teruggekeerd.

CUBA organiseert Spelen in 1959

Willemstad. — In de slotvergadering van het Congres in het kader der Midden-Amerikaanse en Caraibische Voetbalkampen is besloten, dat Cuba in 1959 de Spelen zal organiseren. Mocht Cuba zich terugtrekken, dan zal Haiti de Voetbalkampioenschappen organiseren.

Fort Nizwa onder vuur

Manamah. — In de aktie tegen de opstandige Imam van Oman, welke woensdag werd voortgezet met een landaanval op het fort Nizwa. hebben de Britse troepen (Trucial Scouts) één man verloren. Bij dezelfde gevechten raakte een Brit gewond. Onder de „Camerorians", de Schotse troepen, zijn er geen verliezen gemeld en ook de troepen van de sultan maakten geen melding van gewonden en gedoden.

De woordvoerder van de aanval, die dit bekend maakte, deelde verder mede, dat de eerste tegenstand van de rebellen op de opmars der vergeldingstroepen gesignaleerd werd bij het in zicht komen van het fort Nizwa, dat op een heuveltop is gebouwd. Op het ogenblik wordt dit fort onder vuur genomen.

Dominici krijgt gratie

Marseille. — Gaston Dominici, ter dood veroordeeld wegens moord op het Britse gezin Drummond, vijf jaar geleden, heeft gratie gekregen. De doodstraf is gewijzigd in levenslange gevangenisstraf.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling had gisteren acht lichte aanrijdingen te behandelen, waarbij een schade variërend van ƒ 50,— tot ƒ 800,—.

Gistermiddag slipte een motorrijder op de Pareraweg, waardoor hij tegen de voorzijde van een auto, die bijtijds kon stoppen, kwam te vallen. Hij brak door het ongeval zijn neusbeentje en liep snij- en schaafwonden en een lichte hersenschudding op.

15-jarig Ned. meisje maakt solo-vlucht met motor-vliegtuig

's-Gravenhage. — De vijftienjarige Gonnie Bruys uit Bergen op Zoom heeft op het vliegveld West-Brabant bij Roosendaal haar eerste solovlucht op een motorvliegtuig gemaakt. Voor zover bekend is dit de eerste keer dat een vijftienjarige in Nederland een dergelijke vlucht heeft gemaakt. De Rijksluchtvaartdienst had speciale toestemming gegeven.

Het meisje, dat leerlinge is van haar vader, de heer A. L. Bruys (voorzitter van de Westbrabantse Aeroclub en tevens hulpinstructeur van de nationale luchtvaartschool) heeft op veertienjarige leeftijd al leren zweefvliegen. De heer Bruys heeft gewacht met de eerste solovlucht op een motorvliegtuig van zijn dochter totdat ze vijftien jaar was geworden. Toen dat dezer dagen het geval was heeft hij haar door de vliegmedische dienst op Soesterberg laten keuren. Zij werd goedgekeurd en vader Bruys liet zijn dochter alleen in een motorvliegtuig de lucht in gaan. In normale gevallen moeten kandidaten voor het vliegbewijs ze-

Het voetbal-programma

Willemstad. — Het wedstrijdprogramma voor de VIIIe Centraalamerikaanse en Caraibische Voetbalkampioenschappen ziet er als volgt uit:

Zondag 11 augustus 1957 om 4.15 n.m.: Panama — Honduras.

Dinsdag 13 augustus 1957 om 8.15 n.m.: Haiti — Curaçao.

Woensdag 14 augustus 1957 om 8.15 n.m.: Panama — Cuba.

Vrijdag 16 augustus 1957 om 8.15 n.m.: Haiti — Honduras.

Zondag 18 augustus 1957 om 4.15 n.m.: Curaçao — Cuba.

Maandag 19 augustus 1957 om 8.15 n.m.: Haiti — Panama.

Woensdag 21 augustus 1957 om 7.00 n.m.: Honduras — Cuba; om 9.00 n.m.: Curaçao — Panama.

Vrijdag 23 augustus 1957 om 8.15 n.m.: Cuba — Haiti.

Zondag 25 augustus 1957 om 4.15 n.m.: Honduras — Curaçao.

ANDRE BOUCARD kunstambassadeur van Haïti

EXPOSITIE van Haïtiaanse schilderijen in Cur. Museum

Een der kunstwerken wordt gereserveerd voor de winnaar voetbalkampioenschappen

Willemstad. — Momenteel vertoeft op Curaçao de heer André Boucard, lid van de „Foyer des Arts Plastiques" te Haiti. Hij heeft de reis naar ons eiland aanvaard tegelijk met de leden van de Haitiaanse voetbalploeg, die deelneemt aan de Centraal-amerikaanse en Caraibische Voetbalkampioen schappen, en heeft het plan gedurende dit voetbaltournooi in het Curaçaos Museum een expositie van werken van Haitiaanse kunstenaars te organiseren.

Voor dit doel heeft hij vijftien schilderijen van leden van de „Foyer des Arts Plastiques" naar Curaçao meegebracht, teneinde deze kunstwerken in genoemd museum vanaf dinsdag 13 augustus ten toon te stellen en daarmede belangstellenden te doen kennis maken met de Haitiaanse kunst. Een voortreffelijk idee, dat zeker velen gedurende de dagen van het toernooi behalve naar het stadion, ook naar het Curaçaos Museum zal lokken.

De heer Boucard, die gisteren een bezoek bracht aan de redactie van ons blad, zeide, dat hij gaarne meerdere specimina van het werk van zijn collega's en hem zelf had medegebracht, doch dat dit hem wegens de uiteraard beperkte vervoerscapaciteit van het vliegtuig, waarmede hij gekomen was, niet mogelijk was. Dit is natuurlijk wel te betreuren, omdat de „Foyer des Arts Plastiques" 25 aktieve leden telt en nog wel een 20-tal leerlingen. Dat neemt echter niet weg, dat thans een selectie kon plaats vinden en kunstminnend Curaçao het neusje van de zalm te aanschouwen zal krijgen.

ANDRE BOUCARD
......sport en kunst......

De heer Boucard, die 25 jaar oud is, deelde nog mede, dat een der geëxposeerde schilderijen gereserveerd zal worden voor het winnende team van de Voetbalkampioenschappen.

De expositie is mogelijk gemaakt door de sympathieke steun van het Haitiaanse Office Nationale de Tourisme, het Departement des Rélations Extérieures, de Fédération Haitien de Futbol, en de consul van Haiti te Curaçao, de heer José Martijn.

De tentoonstelling wordt opgedragen aan alle deelnemers van het voetbaltornooi. Naar wij vernemen, zullen ook enkele werken van Curaçaose schilders worden geëxposeerd.

Vechtpartijen

Willemstad. — Gistermiddag kregen op de Roodeweg twee mannen met elkaar ruzie, waardoor de een in een vlaag van woede het een machete op de auto van de ander begon los te hakken, waardoor de voorruit en de motorkap plus het dak beschadigd werden.

Gisteren kregen bij de werkzaamheden van het hotel Curaçao Intercontinental twee werklieden met elkander ruzie. De een gooide de ander met een verfschrapper, waardoor de ander in het oog werd getroffen en in het hospitaal moest worden opgenomen.

„Schildersvisie op de olie"

Willemstad. — Tot en met zondag. 11 augustus a.s., is men nog in de gelegenheid de tentoonstelling van schilderijen, uitgevoerd in opdracht van de Koninklijke Shell Groep, „Schildersvisie op de „Olie", te bezichtigen.

Het aantal bezoekers aan de tentoonstelling is tot nu toe, voor Curaçaose maatstaven, buitengewoon bevredigend geweest.

OP FEEST VAN MARIA TEN HEMELOPNEMING

PATERS TOBIAS JANSEN en THEOD. EXLER 40 jaar priester

Geheel leven in dienst van de Antilliaanse zielzorg

Willemstad. — Op 15 augustus, het feest van Maria ten Hemelopneming, zal het veertig jaar geleden zijn, dat twee Paters Dominicanen die zo goed als geheel hun priesterlijk leven op onze eilanden doorbrachten, de heilige wijding van het Priesterschap ontvingen. Het zijn de Zeer Eerw. Pater Tobias Jansen. O.P. te Pietermaai, en de Zeer Erw. Pater Theodorus Exler O.P. te Sint Eustatius.

De Z. Eerw. Pater Th. Exler O.P.

Pater Tobias Jansen, die 13 oktober 1891 te Nijmegen werd geboren, is een broer van Pater dr R. L. Jansen O.P., de bekende bijbelgeleerde, die als hoogleraar aan de R.K. Universiteit te Nijmegen verbonden was en enige jaren geleden overleed.

Hij ontving op 15 augustus van het jaar 1917 de heilige wijding van het Priesterschap en kwam ongeveer twee jaar later, op 8 juni 1919, te Curaçao aan. Hier volgde op 18 juli van het zelfde jaar zijn benoeming tot kapelaan te Bonaire.

Ongeveer vier jaar later, op 2 oktober 1923, kwam hij naar Curaçao terug om er als kapelaan te Pietermaai zijn priesterlijke arbeid in dienst van de Curaçaose katholieken te stellen. Zijn verblijf te Curaçao duurde echter slechts kort. Op 15 januari van het daaropvolgende jaar vertrok hij al weer, nu naar Aruba, waar hij ruim vijf jaar de zielzorg te Noord uitoefende.

Op 12 april 1929 werd hij wederom als kapelaan aan de parochie van Pietermaai verbonden en hier arbeidde hij nu precies elf jaar lang tot 13 april 1940, toen hij zijn benoeming tot kapelaan te San Mateo ontving.

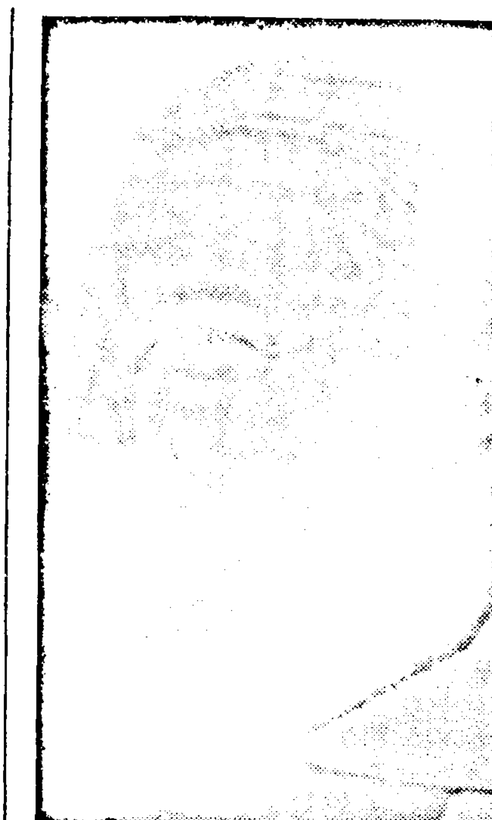
19 september 1941 werd pater Jansen pastoor te Savaneta op Aruba. Na enkele jaren van arbeid aldaar kon pater Jansen wegens zijn wankele gezondheid zich niet meer geheel en al aan het parochiële werk wijden en werden hem in de parochie van Santa Rosa en vervolgens te San Mateo en Pietermaai lichtere werkzaamheden opgedragen.

Het zal pater Jansen, die door zijn bijna veertigjarig verblijf in de Nederlandse Antillen alom bekendheid geniet, op de dag van 40-jarig priesterfeest zeker niet aan belangstelling ontbreken.

Pastoor Th. Exler O.P. van Sint Eustatius werd 8 december van het jaar 1892 te Winssen in Nederland geboren, en ontving op de zelfde dag als pater Jansen, namelijk op 15 augustus 1917, de heilige wijding van het Priesterschap.

Hij arriveerde op 13 september 1919 op Curaçao en begon zijn parochiële arbeid als assistent van de parochie van Santa Familia te San Mateo.

Het jaar daarop, en wel op 24 april, vertrok hij naar Sint Eustatius. Nadat hij hier gedurende ruim drie jaar de priesterlijke zorg had uitgeoefend, werd hij — in augustus 1923 — naar l'Orient St Bartélémy overgeplaatst. Na een bijna zesjarig verblijf op dit eiland vertrok pater Exler in 1929 weer naar de Benedenwinden, alwaar hij op 12 april van dat jaar belast werd met het pastoorschap van Jandoret. Hier bleef hij tot 14 april 1932, toen hij tot Herder van Groot Kwartier werd aangesteld.

De Z. Eerw. Pater Tobias Jansen O.P.

Het volgend jaar zonden zijn Oversten hem naar Aruba, waar hem — op 13 mei — de belangrijke parochie van San Nicolas werd toevertrouwd.

Gedurende zeven jaar stond hij aan het hoofd van deze parochie. Op 8 april 1940 zag Curaçao hem weer terug, nu als pastoor van de parochie van Santa Familia.

1 augustus 1945 werd pastoor Exler overgeplaatst naar Montagne, op 10 januari 1949 naar Jandoret, op 23 november 1949 naar Rincón op Bonaire, en op 1 augustus van het vorig jaar naar Sint Eustatius, waar hij thans nog de geestelijke zorg uitoefent.

De katholieke inwoners van Sint Eustatius zullen het 40-jarig priesterfeest van hun pastoor ongetwijfeld niet ongemerkt voorbij laten gaan.

★ ★ ★ DP-element versterkt

Sinds het vertrek van minister-president Jonckheer naar Nederland en het besluit van dr. van Binsbergen om zich niet langer voor de belangrijke functie van advocaat-generaal en wnd. procureur-generaal beschikbaar te stellen, is er in het politieke leven van de Nederlandse Antillen een komkommertijd ingetreden. Het bezoek van mr. Yohai aan Curaçao deed bij velen wel vermoedens ontstaan omtrent een eventuele benoeming van deze Antilliaanse jurist in de functie van procureur-generaal, doch deze vermoedens werden niet bevestigd en men legde zich er bij neer, dat eerst de terugkomst van de heer Jonckheer diende afgewacht te worden voor er op belangrijke benoemingen of mutaties in het staatkundige of politieke Antilliaanse leven kon gerekend worden.

Doch gisteren werd. zij het nog binnenskamers, bekend, dat de benoeming te verwachten was van de heer Ciro Kroon, Gedeputeerde van Sociale Zaken van het Eilandgebied Curaçao, tot minister van Economische Zaken en Welvaartszorg, als opvolger van minister E. van Romondt, die enige tijd geleden naar aanleiding van de bekende uitzettingszaak voor een verder lidmaatschap van de raad van ministers bedankte.

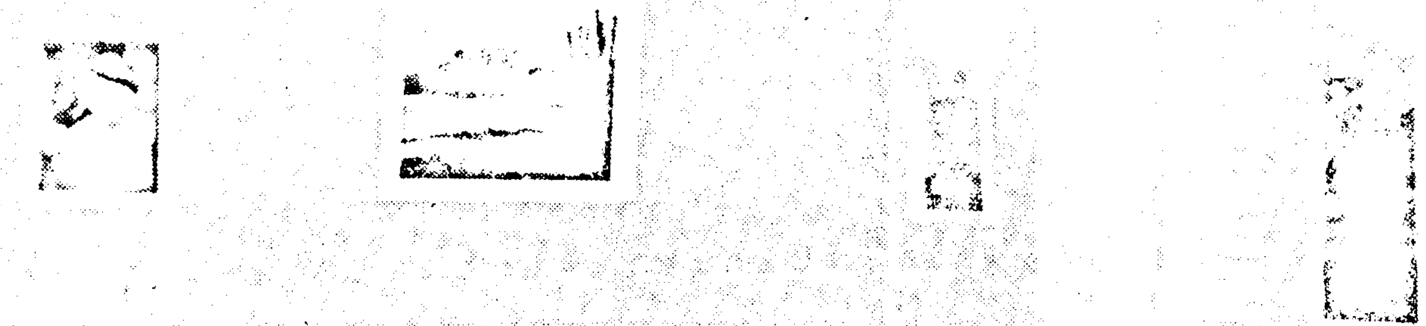
Dit is een politieke gebeurtenis, die weliswaar door sommigen als normaal voorzien moge zijn. doch desondanks een betekenis heeft, die veel verder strekkende is dan zij die hun voorspellingen thans zien uitkomen, wellicht bevroeden.

Van de heer Kroon is bekend, dat hij behalve een zeer vooruitstrevend en doortastend man. ook een fervent lid van de democratische partij is, die er van houdt de beginselen van de politiek die hij voorstaat, konsekwent door te voeren. Dit verschafte hem de reputatie van voorman en aanvoerder der meest linkse elementen in de partij. Er deden zelfs op een gegeven ogenblik geruchten de ronde. dat hij met een scheuring in de partij gedreigd zou hebben wanneer zijn progressieve ideeën niet op een duidelijker wijze tot gelding zouden worden gebracht.

Dat deze man thans in het zittende kabinet de plaats gaat innemen van de heer van Romondt die in meer dan een opzicht als zijn politieke tegenpool beschouwd kan worden, heeft naar onze opvatting groter betekenis voor het verder beleid van de regering, dan menigeen zich indenkt.

Met name zullen de inzichten van die leden der regering, die een rigoureus en rücksichtlos beleid voorstaan, dat gebaseerd is op het partijprogram, door het toetreden van de heer Kroon versterking ondervinden. De rem, die de heer v. Romondt betekende (of in ieder geval had behoren te betekenen) wordt vervangen door een nieuwe versnelling. Een versnelling, die wel eens niet geëigend zou kunnen zijn voor de Antilliaanse (politieke) wegen die een grotere dan een bepaalde maximum snelheid nu eenmaal niet verdragen. Wanneer de regering reeds vanaf het ogenblik van haar formatie als een D.P.-regering gekenschetst kon worden, dan zeker thans, nu figuren als Jonckheer, v.d. Meer en Kroon er de helft van het aantal zetels in bezetten.

Men vraagt zich in dit verband thans ook wel met meer recht dan ooit af. wat de katholiek Booi bezielt om met een gerust hart de daden van deze regering, waarvan het mogelijk is dat zij langzaam maar zeker in extremistisch vaarwater belandt, met zijn verantwoordelijkheid te blijven dekken. Een verantwoording die te groter is naarmate hij ook maar voor het geringste in staat zal zijn zijn invloed op het beleid dezer regering uit te oefenen. Een bewijs daarvoor was zijn aanblijven als minister ook toen de ministerraad het onzalige besluit tot uitzetting van een journalist nam. De toekomst zal duidelijk voor iedereen uitwijzen, hoe ver de heer Booi in zijn steun aan de D.P.-regering zal durven gaan. Iedere dag dat hij langer aanblijft zal afbreuk doen aan het beetje applaus dat hij nu wellicht nog kan verwachten bij zijn aftreden, dat toch eens onafwendbaar zal komen.

Hoekje van de tentoonstelling van werken van Dick Hoogerwerf in het Kransgebouw. Hedenavond zal deze expositie worden geopend.

Werken van DICK HOOGERWERF in Kransje geexposeerd

Willemstad. — De komende twee weken (van 9 augustus t/m 21 augustus) zal men in het Kransgebouw, zoals wij reeds berichtten, een tentoonstelling kunnen bezoeken van schilderijen van de heer H. (Dick) Hoogerwerf, die onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curaçao wordt gehouden. En wij mogen wel verklappen, dat deze expositie voor iedere bezoeker een openbaring zal zijn van kleuren, stijl en eenvoud.

Dick Hoogerwerf staat er bekend voor, dat hij veel van het eiland houdt, waarop hij zijn hele leven heeft gewoond en, dat hij de bevolking een warm hart toedraagt. Deze genegenheid spreekt hij uit in zijn Curaçaose portretten, landschappen, stillevens en wat wij „karakteristieken" zullen noemen. Het Cultureel Centrum Curaçao heeft terecht gemeend deze werken niet met die van een andere schilder te mogen combineren, niet alleen omdat zij een uitgesproken individueel karakter dragen, maar ook omdat zij op zichzelf al van een tweeledige aard zijn.

In de eerste plaats zijn er de Curaçaose portretten, landschappen en stillevens. Alle drie getuigen zij van een bijzondere fijngevoeligheid, scherpe opmerkingsgave en een innerlijke rust. De schilder heeft zijn tijd genomen om een studie te maken van ieder onderwerp; de foenchi-stok in een oud blikje op een vuur, terwijl een hagedis verwonderd toekijkt; het meisje met een aardappelkrat op haar hoofd, terwijl achter haar een baai zich uitstrekt; de twee schoenen, die een verhaal uitbeelden, een juweel van een stilleven; de dronkaard in een kroeg.

Met enkele personen, die het voorrecht hadden deze schilderijen eerder te zien, zijn wij van mening, dat verschillende van de portretten zich heel goed lenen voor affiches. Geheel in tegenstelling met zijn „karakteristieken", maakt de schilder bij zijn portretten niet zoveel gebruik van kleureffekten, maar is het onderwerp belangrijker dan het experiment van verfmenging.

Het experiment met de verf, waarbij deze zijn volle functionele waarde in het werk krijgt, vinden we terug in de zg. „karakteristieken". Gezien de karikaturele vorm van de schilderijen, hebben wij gemeend deze naam er aan te moeten geven ter onderkenning aan het realistische genre van dezelfde schilder.

Met deze vorm tracht hij door te dringen tot diep in de verschillende facetten van het Curaçaose leven. Deze wijze van uitbeelden is, als wij ons niet vergissen, uniek in de schilderswereld van Curaçao. Op het eerste gezicht doet hij komisch aan en zou men willen lachen, maar wanneer men de tijd neemt om de détails in zich op te nemen en het werk in zijn geheel te ondergaan, dan spreekt er een bijna tragische ernst uit.

Zoals wij al eerder schreven, speelt de kleur daarbij een voorname rol. Prachtig is bijv. No. 2 in zaal II, het loten-vrouwtje met haar bril en sigaret. Daarnaast, bitter en hard, een eenheid van lijnen, No. 8, de executie.

Het Cultureel Centrum Curaçao heeft er goed aan gedaan het werk van deze jonge Curaçaose schilder, die zichzelf opgeleid, ten toon te stellen. Op deze wijze wordt ook eens gedacht aan de lokale schilders. Op onze vraag aan de administrateur of er meerdere van deze tentoonstellingen zullen worden gehouden (in deze serie zijn o.a. ook al geweest mevr. Steenhof, de heer Pandellis en de grote tentoonstelling van Curaçaose schilders, alle onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curaçao in samenwerking met Club Antillano en de Sint Thomaskring), antwoordde hij, dat er meerdere zijn die een expositie verdienen, zoals Pieters Kwiers, Pietersz, Yang en Marchena.

Deze tentoonstelling van Dick Hoogerwerf zal hedenavond officieel worden geopend door de voorzitter van het Cultureel Centrum Curaçao, de heer J. R. Quast.

Vakantieplan Suffisantdorp

Suffisantdorp. — Het programma van het Vakantieplan Suffisantdorp, welk plan op 6 augustus jl. startte, wordt aldus vervolgd:

Maandag 12 augustus 08.00 uur: Excursie naar Santa Cruz (200 kinderen 9 — 12 jaar).

Dinsdag 13 augustus 19.00 uur: Filmvoorstelling in Barak 17.

Woensdag 14 augustus 14.00 uur: Tekenwedstrijd in het Cultuur Centrum.

Maandag 19 augustus 14.00 uur: Vliegerwedstrijden op het stadion.

Dinsdag 20 augustus 08.00 uur: Excursie naar Santa Cruz (200 kinderen 13 — 16 jaar).

Woensdag 21 augustus 08.00 uur: Atletiekwedstrijden.

Donderdag 22 augustus 07.15 uur: Excursie naar Wacao (100 jongens 13 — 16 jaar).

Maandag 26 augustus 08.00 uur: Excursie naar Marinebasis Parera (90 jongens en meisjes Suffisantdorp & Barge's Bad).

Dinsdag 27 augustus 19.00 uur: Filmvoorstelling in Barak 17.

Vrijdag 30 augustus 08.00 uur: Picnic te Brakkeput Ariba (600 kinderen).

West-End.
„Flame on the Island" 19.00 en 21.00 uur.

Roxy:
„The Ladykillers" 19 en 21 uur

Cinelandia.
„Jongen op een Dolfijn" 19.00 en 21.0 uur.

Caribe.
„Johnny Eager" om 20.00 uur.

Kransgebouw
Tentoonstelling van schilderijen van de heer H. Hoogerwerf in het Kransgebouw Curaçaostraat 5, om 20.30 uur.

WIT-GELE KRUIS
Kantoor: tel. 23773
Nachtzuster: Zr. Yankey tel. 11442
Zuster Caprino tel. 23526
Zuster Veeris tel: 35747.

EMMASTAD

C. P. I. M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209
B. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
W. N. G. Broug, Vermeerstraat 5, Negropont tel: 3072
B g g. nad inl. tel: 2400

Materialen Afdeling:
W. Batelaan tel: 4350

Geneeskundige Dienst
Dr. Beckman tel: 3740.
b. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisant.
Gedurende dit weekend, zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder no. 3086.
B. g. g. nad inl. tel: 2400

C. S. M.

Rederij:
E. van der Werf: tel: 3101

Scheepsagentschap:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
E. van der Werf: tel: 3101

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276 2098
Van 1.00 7.30 P. Roest tel: 3146

Theater Asiento:
„The Seventh veil"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

Prot. gemeente Emmastad.
Emmakerk:
Zondag 11 augustus 09.30 Jeugddienst. Voorganger Ds. C. Th. Steenstra. Crèche tijdens de dienst.

Shell Golf Club:
Dinsdag, 30 juli 1957
Wegens regen kon de vastgestelde „cross country" - wedstrijd geen doorgang vinden.

Zaterdag, 3 augustus 1957
Gouverneur Struycken Trofee
De beslissingswedstrijd om de 1ste plaats tussen de heren Schillemans en Vermeer is een spannende geweest. Na 18 holes was de stand nog gelijk en eerst op de 19e hole wist Schillemans de weegschaal naar zijn zijde te laten doorslaan.

Zondag, 4 augustus 1957
Werkspoor Bowl
De laatste ronde voor de cup had tot resultaat dat de heren Schreve!, De Loos en Grisnigt gelijk eindigen, nl. met 147 nett. Hoewel geen wedstrijd is vastgesteld, worden genoemde heren hierbij verzocht in onderling overleg op zondagmiddag a.s. een beslissingswedstrijd te spelen.

Programma voor a.s. weekeinde
Wedstrijd tegen Lago-Aruba 11 augustus: beslissingswedstrijd om „Werkspoor-Bowl".

St. Elizabeth's

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

St Elizabeth's — the home of suffering and pain, of hastening footsteps and cheerful voices, of nursing nuns and sisters trying to alleviate the sufferings around them: where anxious care too, can oft'times find expression on the kind faces of those still giving confidence and courage to help the lonely patient over some frightful crisis; where weary sufferers listen for the footsteps they learn so soon to love.

St Elizabeth's, where brides of Christ will bear with happy faces the crosses of the sick until the angels come to take them to His throne; where in radiant beauty He will deck them and there will crowns of glory shimmer over their brows.

At St Elizabeth's there is yet one on whose shoulders rests the great responsibility of buoying up the whole.

Many God's blessings rest upon you all, throughout this life unto eternity.

Before ending our few lines we must not forget to beg God's strength, guidance and blessings for those too who enter there to heal the sick.

Thus will we say adieu to St Elizabeth's — adieu and farewell.

The blessed Lord be with you,
Sister dear
Cheering your spirit more and more
each day
The Virgen Mother heed your every
pray'r
And hand in hand be with you
all the way.

With kindest regards

A patient from St Martin

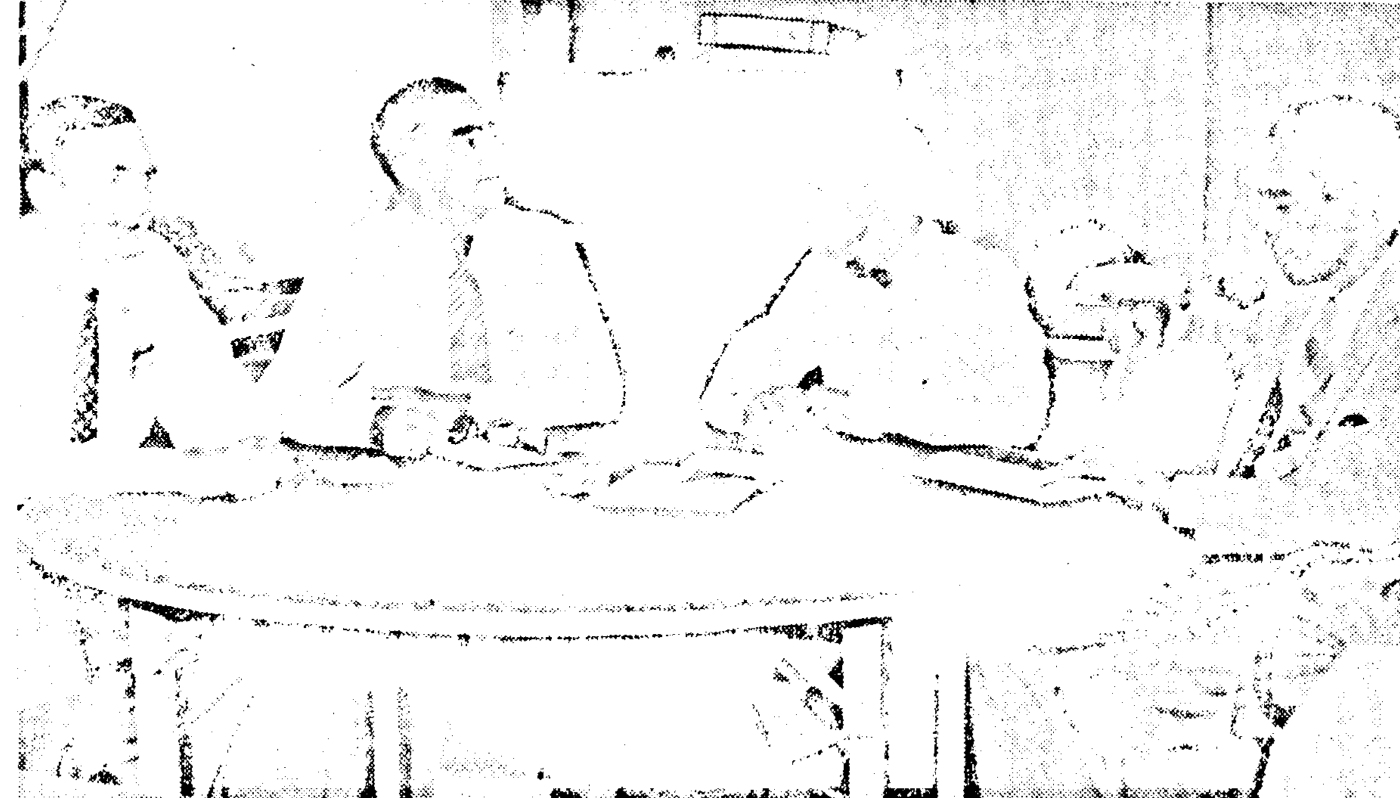
Hotel Curacao Interc. geeft certificaten van aandelen-van f 100.— uit

Willemstad. — In een gisteren gehouden persconferentie heeft de heer Norman Chumaceiro medegedeeld, dat er ook voor de minder draagkrachtigen gelegenheid bestaat deel te nemen in het kapitaal van Hotel Curaçao Intercontinental. Er is n.l. de mogelijkheid geschapen om certificaten van aandelen te kopen van f 100,—. Hiermede werd tegemoet gekomen aan de verlangens van hen, die ook graag hun steentje willen bijdragen aan di hotel.

Inlichtingen hiervan kan men verkrijgen bij de banken en bij: Norman Chumaceiro van S.E.L. Maduro & Sons, Erno Spritzer van Spritzer Fuhrmann Ltd., Ivan Moreno, van Moreno Brandao & Sons, Lionel Capriles van Maduro & Curiels Bank en bij Curaçao Tourist Bureau, Kerkstraat 8a. Iedere bewoner van de Nederlandse Antillen kan door de aankoop van een certificaat medeaandeelhouder worden.

Over een eventueel bezoek van de kroonprinses en prins Bernhard was nog geheel niets bekend. Dezer dagen zal er een bestuursvergadering gehouden worden, waarin de komende festiviteiten b.g.v. de opening zullen worden besproken. Hierover zullen via de pers, nadere mededelingen volgen. De advertenties in de dagen weekbladen leverden tot nu 600 sollicitaties op. Elke dag kwamen er plm. 150 binnen. Men is nu bezig met de aanleg van de parkeerterreinen voor het hotel. Volgend week gaat de Watervoorzienings dienst beginnen met de aanleg van de tuin onder het hotel. Hiervoor zijn reeds proeven genomen in de plantentuin. Er wordt dus met man en macht gewerkt en elke dag vordert de bouw gestadig. Gehoopt wordt dat het hotel tijdig klaar komt.

De openingsdatum is nog niet precies vastgesteld, doch spoedig zal men hierover meer vernemen.

Manager Mackinnon (links) en de heer Norman Chumaceiro (daarnaast) maakten gistermiddag officieel aan de pers bekend, dat ook de minder-kapitaalkrachtige man aandeelhouder kan worden van het hotel.

EILANDGEBIED CURAÇAO
Openbare Inschrijving

Op het Bestuurskantoor Scharlooweg 35 worden op 30 Augustus a.s. te elf uur v.m. aanbiedingen ingewacht voor de levering van:

PLASTIC HUISKABEL

Nadere inlichtingen worden verstrekt door de Telefoondienst, Wilhelminaplein 6.

De leveringsvoorwaarden zijn verkrijgbaar ten Bestuurskantoor.

Het Hoofd van de Telefoondienst
J. P. POSTHUMA.

Willemstad, 7 Augustus 1957.

Interview op Schiphol

Student keert uit Indonesische gevangenis naar V.S. terug

„Als ik geen Amerikaan was, zou ik een tweede Jungschlaeger geworden zijn!"

Er zou een lijvig boekdeel volgeschreven kunnen worden met het verhaal, dat de 32-jarige Amerikaanse student in talen Lucien Zamorski aan verslaggevers op Schiphol vertelde, toen hij daar op doorreis van Djakarta naar New York enkele uren doorbracht. Waarschijnlijk zou men nog een deel kunnen volschrijven met alles wat Zamorski verzweeg „om achtergebleven vrienden niet in moeilijkheden te brengen."

Zamorski heeft twee maanden in Indonesische gevangenschap verkeerd — zoals hij zelf zegt „zonder formeel in staat van beschuldiging te zijn gesteld." Enkele dagen geleden werd hij aan de Amerikaanse ambassade in Djakarta overgedragen onder voorwaarde, dat hij binnen 72 uur Indonesië zou hebben verlaten.

Volgens Zamorski heeft kolonel Sukandro, chef van de militaire inlichtingendienst in Djakarta zich tegenover hem laten ontvallen, dat overste Ventje Soemoeal achter deze arrestatie heeft gezeten. ‚Vermoedelijk omdat hij vreesde, dat ik te veel wist van een affaire, waarbij miljoenen dollars en Chinese communistische agenten betrokken zouden zijn en hij mij daarom uit de buurt wilde hebben," aldus Zamorski, die ten stelligste ontkende iets met spionage te maken gehad te hebben, zoals, naar hij zegt, in Indonesië is gesuggereerd.

In 1953 ging Zamorski met een groep van tien Amerikaanse studenten die door bemiddeling van de Ford Foundation waren geselecteerd, op uitnodiging van de Indonesische regering naar Indonesië. Hij kreeg jaren achtereen geld van de Ford Foundation voor het doen van onderzoekingen op het gebied van talen, folklore en muziek en leefde in de kampong". Op 15 mei werd ik tot mijn verbazing in een kampong op Ternate door 12 leden van de militaire politie, tezamen met mijn Chinese vriend The Tjung Tjay — die nu nog in Djakarta gevangen zit ondanks het feit, dat ze weten dat hij niets heeft misdaan — gearresteerd.

Niemand wist dan ook op grond waarvan wij gearresteerd waren. Wel had er twee dagen tevoren in de op Tidore gedrukte „Irian Post" een groot artikel gestaan onder de kop „Wat is de opdracht van Zamorski?", waarin gesuggereerd werd, dat ik met behulp van een rubberboot contact gehad zou hebben met Nederlandse onderzeeboten buiten de kust.

Daarbij zou ik wapens voor opstandelingen in ontvangst hebben genomen. Ik heb voordat ik gearresteerd werd getracht mij tegen dit artikel te verdedigen, maar kreeg de kans niet."

„Zevenendertig dagen hebben wij in de barakken van de militaire politie op Ternate gevangen gezeten, zonder dat wij ondervraagd werden.

Wij werden goed behandeld en ik slaagde erin via lekken in de bewaking telegrammen naar de ambassadeur in Djakarta te sturen. Uiteindelijk belandden wij in Djakarta waar de Amerikaanse ambassade wel en het ministerie van buitenlandse zaken niet op de hoogte was van onze komst. Maar kolonel Sukandro weigerde elk contact tussen mijn ambassade en mij, waarop ambassadeur Allison vier protestnota's verzond, die geen resultaat hadden, omdat het leger machtiger is dan buitenlandse zaken.

De vierde dag van mijn verblijf in de gevangenis te Djakarta moest ik — na tal van vruchteloze verhoren waarbij ook de onzin over de Nederlandse onderzeeboten ter sprake kwam — weer bij Sukandro komen en hij las een „idiote verklaring" voort. Als ik die maar tekende kwam alles wel in orde. Ik heb tegen hem gezegd: „Jullie kunt doen en laten met me wat je wilt, maar vertel me niets meer over recht in Indonesië." Sukandro had daarna zelfs de moed bij de Amerikaanse ambassadeur te protesteren omdat ik niet meewerkte...."

Zamorski vervolgde: „Maar dat kon me allemaal niets meer schelen, want ik had weer kans gezien telegrammen naar buiten te smokkelen — o.m. een aan mijn eigen senator — en wist dat ons State Department maatregelen zou gaan nemen als ik niet snel werd vrijgelaten." Enkele dagen geleden was het zover. Toen hem op Schiphol werd gevraagd of hij nog eens naar Indonesië terug zou willen, luidde het antwoord: „Hell no, als ik geen Amerikaan was geweest, dan zou ik een tweede Jungschläger geworden zijn. Ik ben een van de eerste voorbeelden van recht onder Soekarno's geleide democratie."

Op het ogenblik dient bij het Arrondissimentsgerecht in Muenchen de langverwachte aanklacht tegen de 48-jarige ongeschoolde arbeider Bruno Groening. Deze man werd vermaard als wonderdokter. Hij wordt ervan beschuldigd de dood te hebben veroorzaakt van de 18-jarige, aan tuberculose leidende Ruth Kufuss. Dit is nu reeds 8 jaar geleden. Op het toppunt van zijn roem, ontving Groening van de spaarbankemployé Kufuss het verzoek om met zijn „wonder"-geneeskunst diens dochtertje te genezen. Groening aanvaardde de opdracht en de bonafide geneeskundige behandeling van het meisje werd gestaakt. Na een aanvankelijke verbetering van haar toestand, liet Groening verder verstek gaan, zodat Ruth, die nu geheel zonder behandeling was, stierf. Ook haar vader, die het verdriet en de wroeging niet te boven kon komen, overleed spoedig hierna. Thans, acht jaar later, staat de hoofdpersoon in dit drama voor zijn rechters, een wat wereldvreemde figuur, die met gevouwen handen het oordeel van de jury afwacht.

Jan van Schaffelaartoren te Barneveld wordt gerestaureerd

Het blijkt langzamerhand zeer noodzakelijk de Jan van Schaffelaartoren in Barneveld grondig te restaureren. Het metselwerk van de toren verkeert in slechte staat. Daar dit bouwwerk voorkomt op de voorlopige lijst van Nederlandse monumenten van geschiedenis en kunst, is een rapport gevraagd van de rijksdienst voor Monumentenzorg. Ook deze dienst acht een algehele restauratie binnen afzienbare tijd zeer noodzakelijk.

Met het oog hierop hebben B. en W. van Barneveld zich gewend tot ir. T. Hoogevest te Amersfoort, die reeds eerder in de gemeente Barneveld met succes de restauratie van een monumentaal bouwwerk heeft verzorgd.

Een raming van de kosten is moeilijk te maken. Een fictief bedrag van ƒ 100.000.— wordt genoemd. Voor de gemeente Barneveld zou dit slechts ƒ 2.500 kosten, welk bedrag hoger of lager kan worden naarmate de restauratiekosten hoger of lager zouden zijn.

De raad besloot voor dit doel de gevraagde ƒ 2.500.— beschikbaar te stellen.

Programma van woningbouw te Trinidad

Trinidad. — Binnen afzienbare tijd zal de overheid een nieuw programma voor woningbouw ten behoeve van de personen in de midden inkomensgroepen entameren. Het project, dat aanvankelijk zuiver experimenteel zal zijn, zal uitgevoerd worden door betaalde werkkrachten voor rekening van de overheid. Deze woningen komen te staan op een bedrag tussen drie en vier duizend dollar. De heer Ulric Lee, parlementair secretaris voor de aangelegenheden van Tobago, deelde niet lang geleden e.e.a. van het project mede te St. James, in een verslag van zijn werkzaamheden gedurende de laatste negen maanden aan zijn kieskring, Port-of-Spain, Noord. Hij verklaarde dat het experiment uitgevoerd zal worden met 100 woningen en voegde daaraan toe: „Indien het resultaat gunstig is, gaan wij volgens deze lijnen door".

Studenten uit Jamaica bezoeken V.S. en Canada

Jamaica. — Zes studenten van de Universiteit van Jamaica zullen een bezoek brengen aan het noordelijk gedeelte van de Verenigde Staten en Canada.

Deze reis wordt mogelijk gemaakt door de Vereniging voor Uitwisseling van Reizen te New York die in augustus 1955 reeds een dergelijk bezoek voor 25 studenten van de Universiteit van Jamaica heeft verzorgd. In New York zullen studenten van andere universiteit zich bij het gezelschap voegen en zij zullen een bezoek brengen aan Washington, Ontario, Toronto, Montreal en de Niagara watervallen. De reis vangt aan eind juli en duurt vier weken.

De schoenenfabrikatie te Jamaica

Jamaica. — Verleden jaar bereikten de schoenfabrieken van Jamaica een record productie van 832.372 paar schoenen. Dit betekent een verhoging van 32 percent boven de productie in 1955. Tussen 1.100 en 1.200 arbeiders vinden werkgelegenheid in de schoenafbrieken daarlelande, ten getale van tien verleden jaar. Gedurende de laatste vier maanden van het jaar kwam de elfde schoenfabriek in bedrijf.

Bijna de helft van de totale productie is damesschoenen. Herenschoenen bedragen iets minder dan een vierde van het totaal. De rest is kinderschoenen. De fabricage van kinderschoenen welke in alle landen beschouwd wordt als de tak van schoeisel-industrie, die het grootste precisie werk vereist maakte de grootste vordering qua aantallen verleden jaar. Het totaal aantal verleden jaar in Jamaica vervaardigde kinderschoenen bedroeg 122.749 paar, een vermeerdering van 46.8 percent boven de productie van kinderschoenen het voorgaande jaar.

Ook glasfabrieken op Jamaica?

Jamaica. — De fabricage van een grote sortering glasproducten, van parfumeflesjes tot glasruiten voor motorrijtuigen is onder beschouwing in het kader van de Industrial Incentive Law. Onlangs werden siliciumlagen, geschikt voor het vervaardigen van genoemde glasproducten op Jamaica ontdekt. De „Gleaner" weet te melden dat onderzoekingspogingen omtrent het materiaal de omvang van de locale markt en soortgelijke aangelegenheden van industriële aard ondernomen worden door een overzeese fabrikant.

Trinidad is het eerste land van de West-Indische federatie die een glasfabriek bezit. Deze fabriek werd ongeveer acht jaar geleden opgezet. De industrie van Trinidad heeft onlangs een agentschap hier gevestigd. Glazen flessen uit Trinidad worden ook uitgevoerd naar andere delen van de Federatie en naar Venezuela.

Liever vooroordelen dan welvaart

Levantijnse politiek verhindert de bevloeiing van de Jordaan-vallei

(Van een correspondente in Israël)

Nog steeds houden de geruchten aan over besprekingen tussen Israël en verscheidene Arabische landen, die ten doel zouden hebben de stabiliteit in het Midden-Oosten te bevorderen. Er is ook het z.g. Eisenhower-plan, waarin militaire hulp wordt beloofd tegen pogingen van communistische zijde om gewapenderhand het gebied van het Midden-Oosten binnen te dringen. Met dit plan-Eisenhower gaat de verlening van economische steun aan de landen in dat gebied gepaard, ook al om de gewenste stabiliteit te scheppen. Tientallen miljoenen dollars zijn met dat alles gemoeid en daar komen dan nog de bedragen in roebels, die sommige landen van de Sovjet-Unie ontvangen, bij. Deze laatste muntsoort wordt bepaald niet ter beschikking gesteld om de rust en de orde in het Midden-Oosten te bevorderen. Maar ook de dollars, die in de Arabische economieën worden gestoken, gaan een twijfelachtige bestemming tegemoet. En ondertussen blijft een plan, dat stellig tot de stabiliteit van het Midden-Oosten zou bijdragen, om-politieke redenen onuitgevoerd. Wij doelen hier op het plan tot irrigatie van de Jordaan-vallei en enige gebieden, die aan die vallei grenzen. Jaren geleden heeft de Amerikaanse regering de som van tweehonderd miljoen dollars toegezegd als bijdrage tot dat plan, een van de meest indrukwekkende ingenieurs-projecten ter wereld. Die tweehonderd miljoen dollars waren voldoende om tweederden van de algemene onkosten te dekken. Het plan zou welvaart garanderen aan een gebied, waar water steeds een kwestie van leven en dood is geweest: Libanon, Syrië, Jordanië en Israël. Beroemde ingenieurs en bodemkundigen hebben er jaren lang aan gewerkt. Zowel de Verenigde Naties als de Amerikaanse regering hebben herhaaldelijk afgezanten en onderhandelaars naar de betrokken landen gestuurd. In 1953 verklaarde minister Dulles: „Voor dit machtige project zullen de Verenigde Naties en Amerika de fondsen en technische middelen ter beschikking stellen.... Ik ben van mening dat op deze manier het meeste profijt zal worden getrokken van de rivieren, die door Israël en de Arabische landen stromen". Maar op 3 juli van dit jaar moest de minister op een persconferentie toegeven, dat de tijd voor het Jordaanplan „nog niet rijp" was. De reden is duidelijk: de Arabische landen zijn voorlopig niet bereid Israël te erkennen of met Israëlische vertegenwoordigers kwesties van gemeenschappelijk belang te bespreken, laat staan uit te voeren.

Oud-Delftenaar leidt de afdeling irrigatie van T.H. te Haifa

Wat houdt dit plan in? De bedoeling is om het water van de Jordaan, die door Syrië, Jordanië en Israël stroomt en de Litanis (Libanon), de Yarmuk (door Jordanië en Syrië) en enkele andere rivieren te reguleren en op verscheidene plaatsen zelfs te verleggen. Zodoende zouden grote gebieden, o.a. aan beide zijden van de Jordaan voor landbouw vrij komen. Het grote niveau-verschil tussen de Middellandse Zee en de Dode Zee (400 m.) zou in dit plan volledig uitgebuit worden. Door de verlegging van verscheidene rivieren, het aanleggen van dammen, de constructie van water-reservoirs en de verbetering van natuurlijke water-reservoirs, behoeft geen zoet water meer ongebruikt in de Dode Zee uit te stromen.

Na een studie-reis in het Nabije Oosten gaf de bekende Amerikaanse bodemdeskundige, professor dr. Walter Clay Lowdermilk in 1944 zijn beroemd geworden boek „Land of Promise" uit, waarin de basis voor deze plannen als enige oplossing voor dit gebied werd gelegd. De Joodse bevolking in Palestina reageerde enthousiast en onder leiding van David Ben Goerion kwam een speciale studie-commissie voor dit plan tot stand, welke nauw samenwerkte met een hiervoor in het leven geroepen commissie in de Verenigde Staten.

Ben Goerion, visionair en politicus, heeft dadelijk begrepen welke de politieke gevolgen van deze nieuwe plannen voor het Nabije Oosten zouden zijn. Op 2 juni 1948, twee weken na de uitroeping van de staat Israël, verscheen het eerste officiële rapport over de resultaten van de gemeenschappelijke arbeid der twee studiegroepen. Verscheidene jaren heeft professor Lowdermilk aan het hoofd gestaan van de afdeling Irrigatie en Drainage van de Technische Hogeschool te Haifa. Zijn opvolger is de ex-Nederlander en oud-Delftenaar, professor A. de Leeuw, die in zijn inaugurale rede zijn beroemde voorganger met zichtbare ontroering dankte voor diens leiding en visie.

Het was vanzelfsprekend, dat zijn rede aan het Jordaanproject gewijd was. Want sedert 1948 hebben de Israëliërs niet stil gezeten. Ze konden niet wachten, totdat er eens vrede met de buurstaten zou komen en zij begonnen met de uitvoering der regionale plannen, zoals deze reeds door Lowdermilk en anderen waren uitgestippeld. Moerassen werden gedempt en kanalen werden aangelegd. Men verlegde de bedding van sommige rivieren, bouwde dammen en zocht naar ondergronds water.

Het rioleringswater van Tel-Aviv stroomt nu naar de Negeb-woestijn en het water van de Yarkon-rivier, die eerst in de Middellandse Zee uitliep, werd langs reusachtige grote pijpleidingen naar de woestijn geleid. Zodoende ontstonden nieuwe landbouwnederzettingen in de grimmige woestijn, welke 60 pct. van Israëls grondgebied omvat. Meer dan honderdduizend hectare zijn zodoende op vreedzame wijze veroverd. Het geïrrigeerde gebied is nu reeds vier maal zo groot als vóór 1948. Men hoopt hier binnenkort aan ruim drie miljoen mensen een bestaansmogelijkheid in de landbouw te geven.

Tussen de Arabische staten bestaan enige water-overeenkomsten, maar de irrigatie laat in de meeste landen nog veel te wensen over. Het „Plan voor de Jordaan-Vallei," zoals dit door de Verenigde Naties ontwikkeld werd, vond ook in Israël eerst geen warm onthaal, aangezien men hier van mening was, dat Israël niet genoeg water was toegedacht. De Arabische staten hebben nooit een gemeenschappelijke mening over dit plan geuit, alhoewel geen der Arabische staten zich ermede kon verenigen, dat bijvoorbeeld het Meer van Tiberias, dat geheel in Israëls grondgebied gelegen is, als natuurlijk water-reservoir zou moeten dienen. De herziene plannen der Verenigde Naties, waarmede Israël tenslotte akkoord ging, zouden aan Libanon, Syrië, Jordanië 60 pct. van de totale waterverbruik geven. Dit betekent voor Libanon 35 miljoen kubieke meter voor de bevloeiing van 3500 hectare, voor Syrië 132 miljoen kubieke meter water in verscheidene gebieden langs de rivieren Jordaan en Yarmuk, terwijl Jordanië met 480 miljoen kubieke meter water een gebied van 50.000 hectare tot bloei zou kunnen brengen.

Jordanië staat mede door zijn grote vluchtelingen-vraagstuk vaak gevaarlijk dicht aan de rand van een economische ramp, maar de angst om zijn populariteit te verliezen, zal koning Hoessein er stellig van weerhouden zijn medewerking aan dit project te verlenen. Onmiddellijk na de bekendmaking van professor Lowdermilks voorstel in 1944 vonden fanatieke reacties plaats in Mohammedaanse kringen en de brochure, die de Groot Moefti van Jeruzalem als antwoord op deze plannen uitgaf, hield een dreiging voor vele Arabische staatslieden in. Voor Libanon en Syrië zou een acuut economisch probleem ontstaan, indien handelsbetrekkingen tussen Jordanië en Israël tot stand zouden komen. De haven van Beiroet en de Syrische nationale spoorwegen zouden aanzienlijke schade lijden, indien Israël als natuurlijk transito-land, deze goederen in Haifa zou gaan verschepen. Slechts Egypte, dat minder met irrigatie-problemen te kampen heeft en dat Jordanië steeds grote sommen gelds als steun moest toestoppen, liet in het verleden een niet al te negatief geluid horen.

Vreedzame verovering op de woestijn: reusachtig grote pijpleidingen leiden het water naar de Negeb-woestijn.

Syrië heeft in de loop der jaren heel wat klachten over Israël aan de Veiligheidsraad der Verenigde Naties voorgelegd. De drainage van de Hulehmoerassen langs zijn grenzen heeft het niet kunnen verhinderen. Het werk aan een groots regionaal irrigatie-project en aan een 14 kilometer lang kanaal waarvan twee kilometer door de gedemilitariseerde zone zou moeten lopen, kon echter door Israël niet uitgevoerd worden. In 1954 keurden zeven leden van de Veiligheidsraad de voortzetting van deze vreedzame plannen goed; het veto der Russen hield hun besluit tot op heden tegen.

„Zullen de Arabieren hun zelfvertrouwen herwinnen en besluiten mede te werken aan een oplossing, uit innerlijke kracht in plaats van uit innerlijke zwakte?" vraagt de heer Steves zich af in één der officiële rapporten der Verenigde Naties over dit probleem. De toekomst zal hierop een antwoord moeten geven. Vele miljoenen dollars zouden vrij komen voor andere staten en voor nieuwe hulpprogramma's, indien deze ingenieurs-droom voor het Nabije Oosten eens werkelijkheid wordt.

Humor over het ontsnappen van gevangenen in Nederland

Amsterdam. — Bij het huis van bewaring aan de Weteringschans in de hoofdstad, waaruit dezer dagen een gevangene wist te ontsnappen, hebben onbekenden in het witte vlak van een zogenaamde verkeersgevarenbord een hardlopende gevangene getekend, gekleed in gevangenisklеren en met een kaal hoofd. De voorbijgangers werden daarmede gewaarschuwd voor overstekende, vluchtende gevangenen. De politie heeft de tekening maar laten verwijderen.

ERIC DE NOORMAN -- De prooi van de Rode Rots

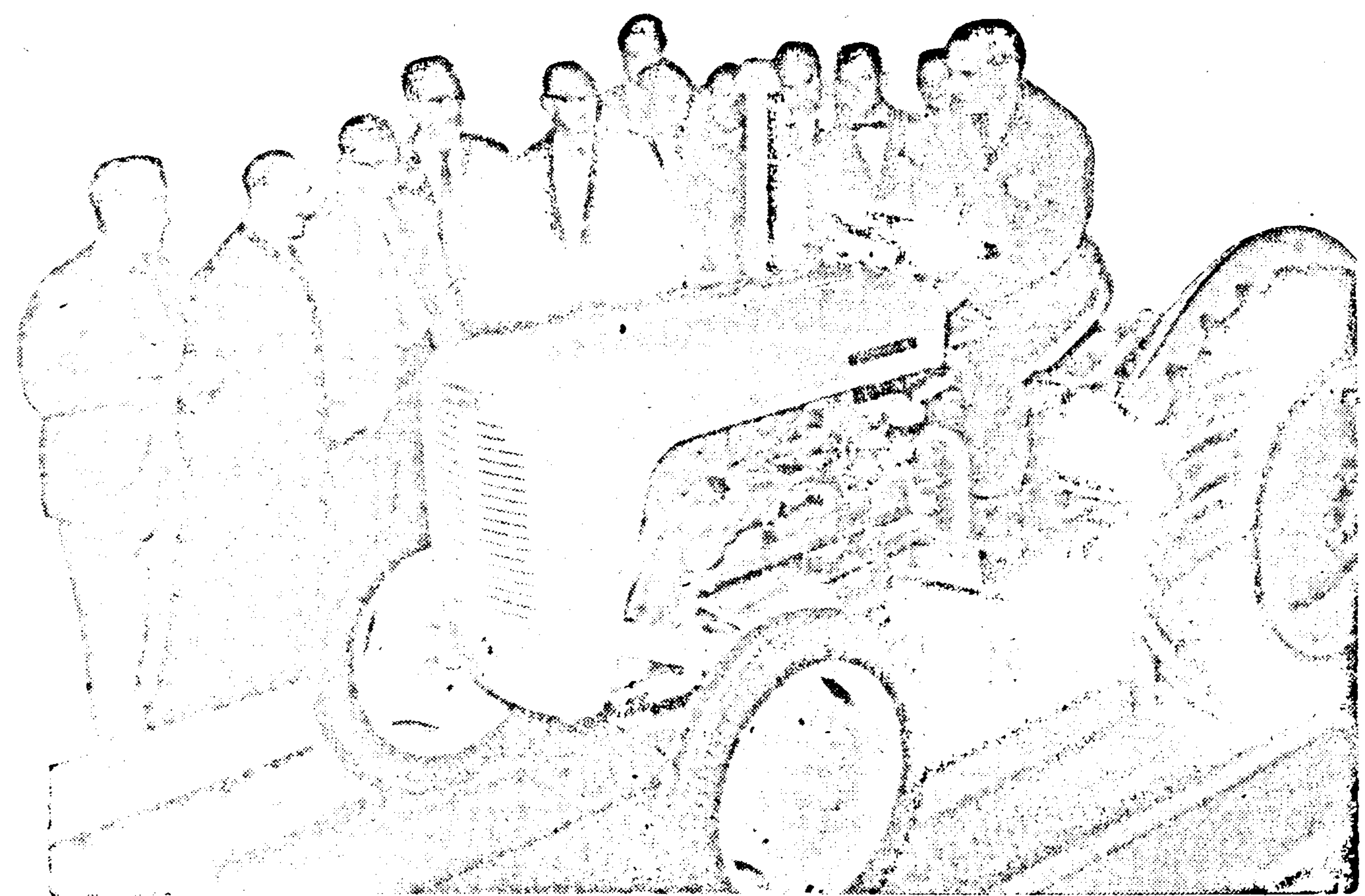
37—35 Op het Norenschip is grote verwarring ontstaan. Het blijkt, dat Svein gelijk heeft, want door een gat in de bodem gulpt een stroom water naar binnen, „Hozen!" roept Eric dadelijk, terwijl hij ongerust toeziet, hoe de vijandelijke schepen snel naderbij komen. Inmiddels is het schip weer van de klip gegleden en maakt slagzij, zodat ze tot een gevecht niet meer in staat zijn. Het enige wat er op zit is, te proberen land te halen en onverstoorbaar wendt Eric de steven naar de kust. Om hier op de naakte rotsen te springen en dan te zitten wachten tot de vijand ons er af plukt, heeft geen zin, denkt hij grimmig. Dus wil hij trachten de smalle kust strook wat verderop te bereiken.

De maannen hozen als razenden- enkelen met watervaten, anderen met niets anders dan hun helm.

„Toch maar goed, dat ik mijn helm heb," schreeuwt Svein, driftig water scheppende, „anders waren we beslist verdronken!" Steeds schever hangt de gehavende boot, zodat er af en toe al water over boord spoelt. Bovendien verliest het schip gestadig aan snelheid. Dan snorren ook reeds de eerste speren van hun achtervolgers op hen af en enkelen van Erics mannen glijden zonder een kik overboord. Met een verbeten uitdrukking op het gezicht heft Axe zijn boog en zijn zekere schoten stellen verscheidene roeiers van het voorste schip buiten gevecht. Meer en meer water maakt de drakar, tot op een gegeven ogenblik de Noorman bespeurt, dat het schip niet meer naar het roer luistert. Even later ligt het zwaar naar stuurboord overhellend, dwars op de stroom en met triomfantelijke kreten naderen de achtervolgers, om zich op hun weerloze prooi te storten.

Albion klaar voor de strijd om de wereldmarkt

BRITSE auto-industrie heeft de crisis volledig overwonnen

Journalistieke belangstelling voor de man van Standard, die iedere twee minuten een tractor van de lopende band afrijdt. Sinds de automatisering verlaten er zo per dag 360 de fabriek.

(Speciale correspondentie uit Londen)

In een van de drie grote fabrieken van de Britse Standard Motor Company in Coventry komt iedere twee minuten een zware landbouwtractor van de lopende band. In een tijd waarin de automatisering allerwegen hoogtij viert maakt dat getal op het eerste gezicht wellicht niet veel indruk. Als ge er echter zelf bij staat en de gestadig voortkruipende band aan het einde van de laatste assemblagelijn met de regelmaat van de klok zo'n groot en glanzend produkt ziet afleveren, is het toch wel een bijna benauwende sensatie.

De dagtaak van een van de arbeiders van Standard bestaat erin de tractor van de lopende band te rijden en na een snelle rit door de fabriek enkele honderden meters verder te parkeren. Dan slentert hij terug om weer met de volgende „Ferguson 35" weg te rijden. Iedere twee minuten maakt hij zo een maidentrip met een tractor en aan het eind van de dag staan er 360 nieuwe landbouwtractoren op een lange, schier onafzienbare rij. Geen enkele tractorenfabriek heeft een dergelijke produktiecapaciteit.

Iedere twee minuten een nieuwe tractor parkeren moet een weinig opwindende bezigheid zijn. Bij de Standardfabriek, die vrijwel volledig geautomatiseerd is, hebben we echter wel arbeiders gezien voor wie in dit moderne productieproces een nog aanmerkelijk simpeler dagtaak is weggelegd. Bij een van de enorme electronische en hydraulische machines zagen we een arbeider, die van een houten bord met twaalf bouten er telkens een, voor een tijdelijke bevestiging, in een nog niet geheel afgewerkt motorblok steekt. Enkele tientallen meters verder aan de lopende band neemt een van zijn collega's de bouten er weer uit. Heeft hij er twaalf op een bord verzameld, dan wordt dat via een kleine lopende band weer naar de eerste arbeider gedirigeerd. We zagen ook „automonteurs" die slechts een toetsenbord, met geheimzinnig aan- en uitflitsende groene en rode lampjes bedienen en ondertussen een waakzaam oog laten gaan over hun machines.

Een vertrek ergens midden in de fabriek vormt het centrale zenuwstelsel van al die ingewikkelde robots. Op een groot schakelbord geven rode, groene en oranje lampjes van iedere lopende band afzonderlijk aan of de machines zijn ingeschakeld en of de onderdelenproductie in het vereiste tempo verloopt. Op een ander uiterst gecompliceerd electronisch apparaat geeft de trillende wijzer van een klok pijnlijk nauwkeurig het aantal tractoren aan, dat er op dat moment per uur wordt geproduceerd.

's Morgens, wanneer de arbeiders nog niet het juiste werktempo hebben gevonden, danst de wijzer eerst een tijdlang rond het cijfer dertig. Na enige tijd kruipt hij dan omhoog naar de drie en dertig, om tegen het einde van de werkdag, wanneer de vermoeidheid van de arbeiders een woordje mee gaat spreken, weer naar de dertig af te zakken. Slechts één moment van de dag daalt de wijzer beneden dit cijfer. Dat gebeurt op het tijdstip dat de arbeiders hun thee gebruiken, want alle automatisering ten spijt blijft Standard een Engelse fabriek met Britse arbeiders.

Van dit centrale zenuwstelsel uit, waar men dus een verbazingwekkend nauwkeurig overzicht heeft over het hele arbeidsproces, kan ook het tempo van iedere lopende band afzonderlijk worden geregeld. Het lijkt wel of met de automatisering de film „Modern Times" er herleeft, zij het dat de arbeiders de moeren nu met een electrisch aangedreven sleutel nog sneller vastdraaien dan Charley Chaplin het indertijd deed. De bedrijfsleider van Standard lacht eens om onze opmerking. „Er wordt hier wel hard gewerkt," zegt hij dan, „maar niet zo hard als in Modern Times."

Ja, er wordt hard gewerkt in de Britse auto-industrie. Niet alleen bij Standard, waar naast tractoren ook auto's in de middelklasse worden vervaardigd, maar eveneens in andere fabrieken die we bezocht hebben. De crisis, waar de auto-industrie in Engeland verleden jaar mee te kampen had, is volledig overwonnen.

Die crisis is buitengewoon ernstig geweest. De maatregelen die de Britse regering trof om het kopen op afbetaling te beperken en de verhoging van de omzetbelasting hadden een belangrijke vermindering van de binnenlandse afzet tot gevolg, terwijl import-restricties in andere landen de uitvoer ernstig benadeelden. Massa-ontslagen en de vrees voor de gevolgen van de invoering van de automatisering brachten de arbeiderswereld in rep en roer. Ondertussen werd de druk van de concurrentie in Frankrijk en Italië, maar vooral ook in Amerika en Duitsland nog verder opgevoerd. En tot overmaat van ramp brak tenslotte nog het met benzine-distributie gepaard gaande geschil rond het Suèzkanaal uit, waardoor de auto-industrie een nieuwe knauw kreeg.

Ondertussen is nu het vijfjarenplan van de Britse auto-industrie, dat voorziet in een grondige vernieuwing van de productiemethoden door invoering van de automatisering, voor ongeveer de helft verwezenlijkt. De Suezcrisis is achter de rug en daarmee de benzine-distributie, invoerrestricties in het buitenland werden verzacht en tegelijkertijd werden ook de afzetmogelijkheden in het binnenland vergroot. De vrees voor automatisering bleek in zoverre ongegrond dat de auto-industrie na de omschakeling gaandeweg meer arbeiders nodig bleek te hebben. De stakingen verliepen, ontslagen arbeiders keerden terug en

Met de automatisering herleven Chaplins „Modern Times"

werden omgeschoold voor een geheel nieuwe taak in het arbeidsproces: niet langer zo zeer die van automonteur, als wel die van machinist. Alleen op de assemblagelijn kan men nog spreken van monteren.

De arbeider heeft vrijwel geen zwaar werk meer te verrichten. Alle onderdelen worden van alle kanten automatisch naar hem toegevoerd. De machines, geleid door Hollerith-kaarten, kantelen zware motorblokken, laten de verschillende onderdelen de meest uiteenlopende behandelingen ondergaan, ruimen zelf stof, vuil en ijzerafval op en geven de onderdelen ondertussen door aan weer andere machines.

De arbeider verdient meer. In een jaar tijds zijn de uurlonen met tien procent gestegen en waar eerst een overschot aan werkkrachten was zijn de mogelijkheden voor overuren nu legio. Dat de arbeidsvreugde met dit alles geen gelijke tred heeft kunnen houden lijkt ons echter duidelijk. Aan de automatisering zijn in sociaal en psychologisch opzicht ongetwijfeld nog ernstige problemen verbonden.

Nu de druk-op-de-knop-fabrieken al volop in actie zijn worden er echter in ieder geval records gevestigd, niet alleen bij de produktie, maar ook bij de export van Britse personenwagens en bedrijfsauto's. In mei werden bijvoorbeeld 41.500 wagens ter waarde van 150 miljoen gulden geëxporteerd, welk aantal 2.000 hoger ligt dan het vorige record, dat aan het einde van de oorlog, in juli 1954 gevestigd werd. In mei werden voorts 12.000 bedrijfsauto's uitgevoerd ter waarde van 230 miljoen gulden. De totale productie van personenwagens en bedrijfsauto's bedroeg in mei 100.000 stuks, waarmee alle voorgaande records zijn gebroken. In de eerste vijf maanden van dit jaar verliep de export van onderdelen en accessoires voorts een bedrag van ruim 530 miljoen gulden.

De toegenomen export van Britse auto's is niet op de laatste plaats te danken aan de gestegen afzet in de Verenigde Staten, waar de kleine, zuinige buitenlandse auto, o.a. de Britse maar ook de Duitse, steeds meer terrein verovert. De verkoop van Britse auto's in de V.S. bereikte over de eerste vier maanden van dit jaar een totaal van 17.500 stuks, hetgeen vergeleken met verleden jaar een toename betekent van 154 procent. Deze stijging heeft het Britse kwantum van de totale export van auto's naar de V.S. verhoogd tot 34.6 procent, terwijl de uitvoer over dezelfde periode van het voorgaande jaar 26.5 procent bedroeg. Een nauwkeurige analyse van de Britse export naar de V.S. heeft uitgewezen, dat de grootste verkooptoename, namelijk 174 procent, werd verkregen bij de kleine, zuinige auto's. Daarnaast zijn het vooral de Britse sportwagens, voornamelijk Austin-Healey, Jaguar, M.G. en Triumph, die in Amerika een belangrijke verkooptoename, namelijk 105 procent, beleven.

Van de andere kant moet men het aantal kleine auto's dat in de V.S. wordt ingevoerd en dat dit jaar naar schatting 200.000 stuks zal bedragen, ook weer niet overschatten. De totale autoproduktie in de V.S. is ongeveer drie en dertig maal zo groot. In kringen van de Amerikaanse auto-industrie is men het er nog niet helemaal over eens, of de concurrentie van de kleine Europese wagen inderdaad wel ernstig moet worden opgevat en de grote auto-fabrieken schijnen niet van plan te zijn auto's te maken, die het tegen de speciale eigenschappen van het Europese product kunnen opnemen.

De Britse auto-industrie is er echter in ieder geval in geslaagd, nog tijdig grondig om te schakelen. In geen enkel land is de verscheidenheid van types daarbij nu zo groot als in Engeland. En op de M.I.R.A., de proefbaan voor de gehele Britse auto-industrie, worden ondertussen weer tal van nieuwe, experimentele wagens op de pijnbank gelegd. Albion lijkt gereed te zijn voor de strijd om de wereldmarkt, die volgens deskundigen nog in volle hevigheid moet losbarsten.

Wijzigingen op komst in organisatie van Jezuieten-orde

Parijs. — De „Sociëteit van Jezus", zoals de orde der Jezuieten heet, begint op 5 september as. haar zesde buitengewone algemene vergadering sedert haar stichting in 1540, aldus wordt gemeld in een artikel van Henri Fesquet in „Le Monde". De vergadering zal mogelijk weken duren. Het feit van het bijeenroepen van deze vergadering zou volgens het artikel belangrijke wijzigingen in de organisatie van de orde kunnen doen verwachten. Fesquet verwijst naar geruchten volgens welke de huidige generale overste van de 33.000 Jezuieten in de wereld, de Belgische pater Janssens, die in 1942 gekozen werd, zou willen aftreden. Pater Janssens, de 26e opvolger van Ignatius van Loyola, is 67 jaar en lijdt aan astma. Andere geruchten willen, dat ter vergadering gepoogd zal worden tot een zekere decentralisatie in het bestuur van de orde te komen.

Volgens het artikel zullen op de vergadering, die te Rome wordt gehouden, niet meer dan 180 afgevaardigden aanwezig zijn.

Het Atomium (wereldtentoonstelling in Brussel) groeit ondanks de vele stakingen alom, gestaag. Onze foto toont een overzicht van de werkzaamheden bij het Atomium.

GANGSTERS maken het touristen lastig in ITALIE

Waarschuwing van K.N.A.C. aan argeloze vakantieganger

's-Gravenhage. — Het aantal diefstallen in Italië, waarbij buitenlandse toeristen tot slachtoffer worden gekozen, neemt de laatste maanden toe. Vooral buitenlandse auto's vormen het doelwit van dieven. Bij de KNAC binnengekomen berichten van Nederlandse automobilisten, die in Italië zijn bestolen, maken er melding van dat de dieven zich concentreren in de grote Italiaanse steden en dat zij zich daar intensief bezighouden met geparkeerde auto's.

Zij hebben het niet alleeen gemunt op waardevoorwerpen, maar evenzeer op benzinebonnen, grensdocumenten, kentekenbewijzen en dergelijke. Na vervalsing worden deze waardepapieren weer gebruikt. Zelfs wanneer men zijn auto in een drukke straat in een van de Italiaanse steden parkeert en goed afsluit, verdient het, aldus de KNAC, aanbeveling de belangrijkste waardevoorwerpen en in elk geval benzinebonnen, grensdocumenten en Nederlandse autopapieren eruit te halen.

De KNAC merkt op, dat grensdocumenten waardedocumenten zijn, die de invoerrechten voor het voertuig vertegenwoordigen, en waarvoor de automobilist persoonlijk verantwoordelijk is. Het verlies ervan kan zeer veel moeilijkheden geven.

Uit meldingen van leden en informaties van Italiaanse zijde is de KNAC gebleken, dat de dieven op uiterst geraffineerde wijze te werk gaan. Behalve met het openbreken van auto's houden zij zich bezig met het slaan van spijkers in autobanden, het deponeren van suikerklontjes in benzinetanks en dergelijke. Wanneer dan een automobilist weg wil rijden en daarin niet slaagt, komt een „behulpzame" Italiaan hem de helpende hand bieden. Nadat die hulp verleend is, kan het gemakkelijk gebeuren, dat men een portefuille mist of een handtasje. De behulpzame was in dat geval niemand anders dan de man van de spijker of het suikerklontje.

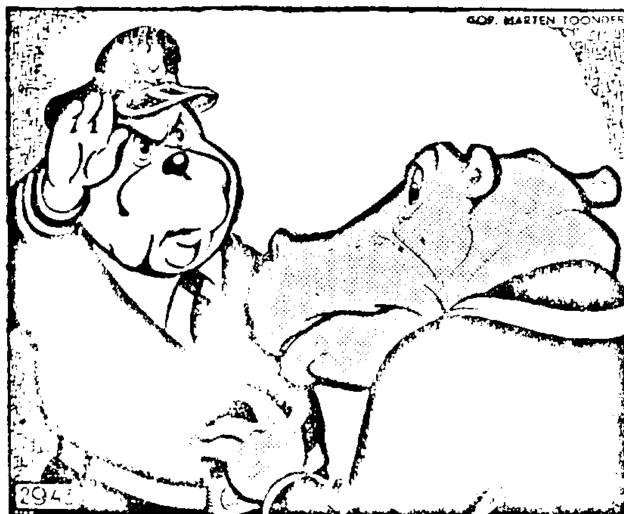
Een van de meldingen, die bij de KNAC binnen zijn gekomen, maakte zelfs gewag van het optreden van groepen autogangsters. Deze lieden schijnen in auto's in de grote Italiaanse steden rond te rijden, om bij gunstige gelegenheden daaruit te springen, in snel tempo geparkeerd staande auto's leeg te halen om vervolgens even snel te verdwijnen. Dit zou gebeuren onder de ogen van het machteloos toeziend publiek.

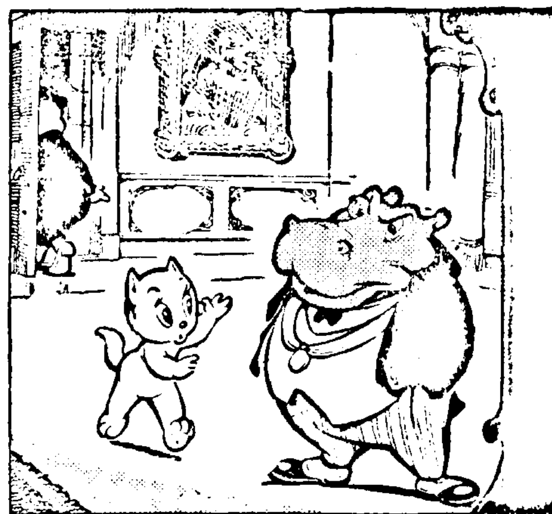
De KNAC adviseert de automobilisten, die de hulp van een hulpvaardige passant op een kwaad moment niet kunnen missen, goed op te letten en zo mogelijk een foto van hun helper te nemen. Hetzelfde geld voor toeristen, die gebruik maken van een gids; ook gidsen zijn zich bij herhaling reeds aan diefstallen te buiten gegaan.

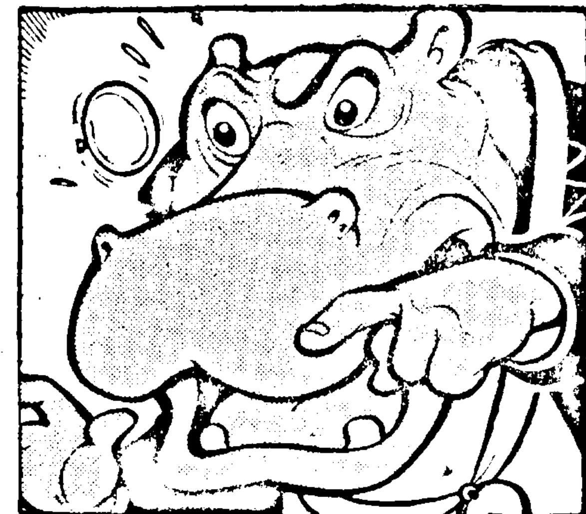
De Portorikeinse wollen truienindustrie

Puerto Rico. — Puerto Rico's jongste industrie, de wollentruien-industrie zal naar alle waarschijnlijkheid een grotere groei meemaken in 1957 dan in 1956, toen het record-aantal van 6 fabrikanten uit de Verenigde Staten wol-filialen vestigden in het Gemenebest. Dit werd hier onlangs voorspeld door het Portorikeinse Bureau voor Economische Ontwikkeling gevestigd in New York City. Sedert 1952 werden 17 Amerikaanse filialen geopend in Puerto Rico met inbegrip van de 6 die verleden jaar gevestigd werden. De industrie biedt thans werk aan meer dan 1000 personen die een gemiddelde arbeidsloon hebben van $30 per week. De productie concentreert zich gewoonlijk op truien (orlon, nylon, wol en cashmere) voor vrouwen, mannen en kinderen. Een aantal fabrieken maken confectie- en met-de-hand-geweven truien. Dit alles werd bevorderd door het Bureau voor Economische Ontwikkeling. Dit is de organisatie die meer dan 400 fabrieken in Puerto Rico heeft helpen vestigen sinds 1947 in het kader van de „Operation Bootstrap", het programma voor belanstingvrije industrievestiging in het Gemenebest.

TOM POES en de WRAAKGIER

2943. „Ik laat dit vol vertrouwen aan je over", sprak de burgemeester. „Verdedig het kanaal, Bas. Sta pal voor onze mooie stad — tot de laatste man als het moet. Laat ze daar in Stuipendrecht voelen, dat je niet met je laat spotten. Denk aan het roemruchte verleden, mijn vriend."

„Ik zal er aan denken", zei de commissaris bekommerd. „Moet er geschoten worden?"

„Dat is jouw zaak", zei de ander kort. „Als je het maar uit de buurt houdt.

Ik kan geen lawaai verdragen, want ik heb al genoeg aan mijn hoofd."

De politiechef nam afscheid en nu stapte Tom Poes naar binnen. „Wel?" vroeg de magistraat ongeduldig. „Wat moet jij nu weer?"

„Ik kom alleen maar vragen of er niets tegen de oude Kriegel gedaan kan worden", zei Tom Poes. „Die wraakgier zet de hele stad op stelten en hij maakt overal ruzies, en narigheid."

De gevangenis zit vol en......" „Genoeg!" riep de ander. „Geen woord meer! De heer Kriegel pakt de zaken breed aan. Hij heeft een open oog voor misstanden en hij weet van wanten!"

„Maar......" begon Tom Poes.

„Het is een schande!" schreeuwde de heer Dickerdack. „We zijn hem grote dank verschuldigd. Hij heeft ons er op gewezen, dat de gemeente Stuipendrecht een tol wil slaan over de rivier de Rommel. Hij heeft ons in staat gesteld om te tonen wat we waard zijn. Ik wil jouw laf gepraat niet meer horen. De jeugd van tegenwoordig bestaat uit welke slappelingen! Je moest je schamen! Ga uit mijn ogen!"

PANIEK

DOOR C. BAUER

12

„Ik vind jou een bovenste beste kerel, Jim," deed hij luidruchtig-joviaal, „in één woord 'n áárdige man. Je deugt wel niet voor je werk en die idiote versjes van je duiden wel op seniele aftakeling, en die smerige stinkpijpen van je zijn soms niet om te harden en je mag zo nu en dan je vrouw eens slaan en je karakter mag dan niet helemaal vlekkeloos zijn, maar voor de rest ben je een nobel mens. Als ik ooit nog es trouw, mag jij op de bruiloft komen, dáár." Shane nestelde zich weer in zijn gemakkelijke houding. „Dank je wel," zei hij geroerd, „ik blijf het een tamelijk rare manier vinden om iemand te inviteren, maar tenslotte kun jij er niets aan doen dat de baker je op je hoofd heeft laten vallen." Brennan grinnikte. „Ik heb zo 't gevoel, Jim, dat we de zaak aardig rond beginnen te krijgen. Cathy is natuurlijk al een jaar geleden door haar ongure vriendjes op die Burke afgestuurd. Ze hebben er heel link ruim de tijd voor genomen. Na een jaar hebben die vriendjes gezegd: nou mot 't maar es wezen. Cathy wist natuurlijk ook wel dat Burke soms grote bedragen zo maar in zijn bureau stopte. Op een avond heeft ze een van haar vriendjes, of misschien nog wel meer, meegenomen naar Burke's flat. Eerst is ze met hem bij Atlantic gaan eten, en toen heeft ze gezegd: ga jij maar vast naar huis, Matty, ik kom straks bij je. Weet je wat, ik zal die en die vragen of ze ook nog een poosje komen, dat is wel gezellig. En toen heeft Matty gezegd: welja, jij doet maar, dan ga ik vast. Enfin, laat in de avond komt Cathy dus bij d'r Matty. Ze heeft een paar vriendjes meegebracht. Straks komen er ook nog een paar vriendinnetjes, heeft ze tegen Matty gezegd. Die is zich van geen gevaar bewust. Een van de kerels grijpt hem van achteren beet, de ander neemt het gordijnkoord en met z'n tweeën hebben die smeerlappen toen die arme Burke stomweg gelyncht. En al die tijd staat Cathy er met haar onschuldige ogen naar te kijken. Of nee, zij heeft vast de centen uit het bureau gepikt." Brennan zweeg. Shane zweeg ook. „Applaus," zei Brennan. Shane bleef onbeweeglijk liggen. „Slaap je, lieve Jim," vroeg Brennan zachtjes.

„Bijna," fluisterde Shane „nòg z'n sprookje, opoe!"

„Dan niet," zei Brennan teleurgesteld, „ik vind het anders een vrij redelijke verklaring."

„Zo," mompelde Shane, „vind jij dat. Denk jij nou heus dat Burke zich zo kalm heeft gehouden, toen die twee kerels van jou hem beetgrepen? Die hebben zeker tegen hem gezegd: nou weten we 'n leuk spelletje, Matty. Jij moet op de vensterbank gaan staan, dan zullen wij jou het gordijnkoord om je nek knopen en dan zullen we je van die vensterbank duwen. En toen heeft Burke gezegd: hè ja, jongens, laten we dàt doen, dat hebben we in zo'n tijd niet gedaan. En toen heeft Cathy gezegd: dolletjes, dan pak ik vast wat kleingeld uit je bureau......" Hij snurkte minachtend. „Je weet toch, Tom, dat er volgens het rapport geen enkel spoor van geweld was."

„Nou nog mooier!" zei Brennan verontwaardigd, „wie van ons tweeën was er zo gebrand op die Cathy, jij of ik? En als ik haar dan de hoofdrol laat spelen in het drama, ga jij de boel belachelijk maken."

„Ik maak de boel niet belachelijk, dat doe je zelf. Dat Cathy er de hand in heeft gehad, staat voor mij als een paal boven water, maar in jouw theorie geloof ik niet. Ten eerste klopt het niet met de feiten: Burke heeft niet gevochten en bovendien: een man laat zich zo maar niet ophangen. Als het gegaan is zoals jij denkt, moet Burke wel als een razende tekeer zijn gegaan en geschreeuwd hebben. Maar niemand heeft iets gehoord."

„Ze kunnen hem bedwelmd hebben."

„Dan is hij nog niet op staande voet van de kaart; zelfs in dàt geval heeft hij nog wel even de kans om te vechten en te schreeuwen. Hij was een grote, fors gebouwde kerel."

„Misschien hebben ze iets in zijn glas gedaan?"

„Er is niet gedronken, er stond maar één glaasje."

„In elk geval heb ik dat laten onderzoeken," zei Brennan.

„En bovendien," ging Shane onbarmhartig verder, „is het me nog niet duidelijk, waarom ze eerst alle moeite zouden doen het geval op een zelfmoord te doen lijken en dan achteraf nog eens de moeite nemen het lijk te stelen. Met het grote risico van een ontdekking en alle verdere last die ze er van hebben. En dat op een ogenblik als de lijkschouwing al zelfmoord heeft uitgewezen."

„Je vergeet nog een mogelijkheid, Jim. Namelijk dat de daders van de moord niet dezelfde waren als die het lijk hebben gestolen." Shane antwoordde niet onmiddellijk. Hij begon zorgvuldig een pijp te stoppen. „Je kunt gelijk hebben," zei hij schouderophalend, „het tegendeel is in elk geval nog niet bewezen. Maar in dat geval zie ik er helemaal geen kop of staart meer aan. Welke waarde hadden Burke en Patterson voor de dieven? De manier waarop ze aan hun eind kwamen, had daarmee niets te maken, want die is bij beiden verschillend. Ze moeten iets anders gemeen hebben, al kan ik me in de verste verte niet voorstellen wàt. Alleen het feit dat ze niet meer leefden, maar kun jij je indenken dat zoiets een dief aanlokt? En àls het hem aanlokt, waarom neemt hij dan juist Burke? Bij ontdekking loopt hij een prachtkans voor de moordenaar te worden aangezien. Waarom dan niet een andere, eerzaam ontslapen burger? En voor het geval Burke en Patterson helemaal niets gemeen hebben en we hier dus redelijkerwijs gesproken te doen hebben met twee verschillende, geheel op zichzelf staande zaken......" Hij maakte zijn zin niet direct af en rekte zich omslachtig uit: „Heremetijd, wat 'n rotklussie!"

(Wordt vervolgd)

De betekenis van het onderhoud tussen Chroesjtsjef en Tito

Belgrado. — Het officiële Zuidslavische blad „Borba" heeft in een commentaar op de conferentie van Tito en Chroesjtsjef in Roemenië verklaard dat de besprekingen een „groot succes" zijn geweest en dat zij door het Zuidslavische volk met instemming zijn begroet.

De conferentie heeft de weg vrijgemaakt voor ontwikkeling der Zuidslavisch-Russische samenwerking, die belemmerd was door geschillen, die voor Zuid-Slavië, de Sovjet-Unie en het socialisme schadelijk waren. De wens om de betrekkingen te normaliseren heeft een toestand opgeheven, die op een bepaald ogenblik ernstig is geweest, aldus het blad.

Het ontslag van Molotof, Kaganowitsj en Malenkof heeft volgens Borba ongetwijfeld bijgedragen aan het opheffen van de geschillen en moeilijkheden.

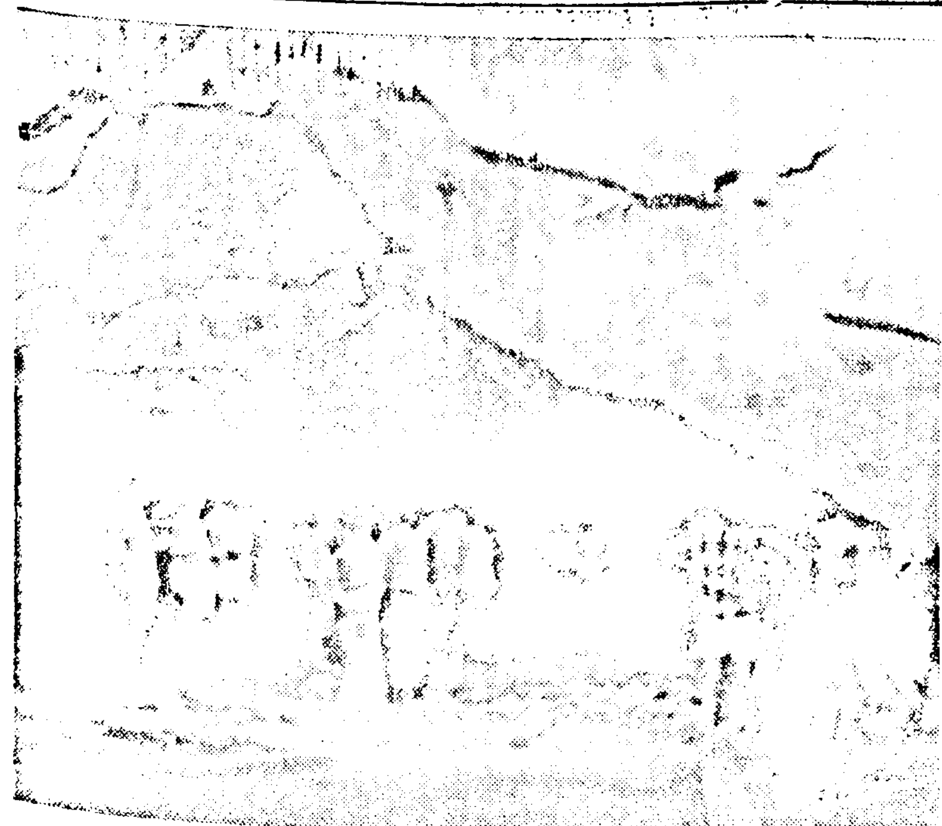
Het Weense onafhankelijke blad „Die Presse" verklaarde uit goed ingelichte Zuidslavische bron vernomen te hebben, dat Tito Chroesjtsjef aan boord van zijn eigen jacht in Roemeense territoriale wateren heeft ontvangen.

Chroesjtsjef zou om het gesprek hebben gevraagd. Volgens het blad heeft Tito een overwinning behaald en zijn de dagen van de Hongaarse premier, Kadar, de Albanese leider Hoxa en andere Oosteuropese politici, die tegen Tito ageren, geteld.

Sachalin basis voor Russische luchtmacht

Tokio. — Japanners, die na een jarenlang verblijf op het eiland Sachalin, dat voor de oorlog voor de helft Japans was, in Japan zijn teruggekeerd, hebben verklaard, dat het eiland een grote basis voor de Russische luchtmacht en vloot is geworden.

De vroegere havenstad Odomari is de marinebasis Korsakof geworden. Er zijn veel vliegvelden, wegen en spoorwegen in het vroegere zuidelijke deel van het eiland aangelegd. De bevolking is sedert de oorlog verdrievoudigd en telt nu circa een miljoen zielen.

Onder de wel zeer deskundige leiding van de heer Ernst Bartels maakten een groep leden van de Arubaanse Onderwijs Bond gisteren een excursie over het eiland. Bezocht werden onder andere de grotten van Quadirikiri, het Urnenveld bij Santa Cruz, het strand, de onderaardse vijver en natuurlijke brug van Puente. Het is een byzonder geslaagde dag geweest en een praktijkles in aardrijkskunde en geschiedenis van ons mooie eiland.

Vereniging DAKOTA hield algemene ledenvergadering

Oranjestad. — Gisteravond werd in een der lokalen van het St. Tharciciuscollege een algemene ledenvergadering gehouden door de Vereniging Dakota. Aanwezig waren 56 leden. Tot de zakelijke punten behoorde een verslag van penningmeester Samson, dat helaas niet te optimistisch kon zijn. De bouw van een eigen clubhuis stelt de vereniging voor grote financiële problemen en men zal zich nog nader moeten beraden, hoe aan de moeilijkheden het hoofd kan worden geboden.

Tot captains werden gekozen de heren Roberto Orman en Cornelis Wiersma die de opdracht kregen van de aanwezigen om vooral straf aan te pakken.

Tijdelijk werd de heer Sjef van de Wegberg in het bestuur gekozen, ter voorziening in de vacature die voor de duur van enige maanden is ontstaan door het vertrek van de heer Malmberg naar Nederland.

Aan de bestuurstafel zagen wij daarna zitten de Z. E. Pater Kruidenberg, Frère Johannes, en de heren Samson, Baarh, Egbert de Freitas, Gerard Simon, J. E. Coblijl, Jules Goedhoop en S. van de Wegberg.

De heer Samson richtte zich tot Frère Johannes, die vandaag voor de duur van tenminste zes maanden naar Nederland vertrekt en getuigde van de dankbaarheid die bestuur en leden van „Los Amarillos van Dakota" vervult, jegens Frère Johannes. Wij zullen Uw persoon, Uw werkkracht en adviezen zeer node missen, aldus spreker. Van harte hopen wij, dat wij U over zes maanden weer in onUs midden zullen hebben. Namens de vereniging bood de heer Samson de scheidende frère als geschenk een zeer fraaie reisnecessaire aan.

Frère Johannes dankte op kernachtige, bondige wijze en maande de club aan om te blijven werken voor het heil van de jeugd van Dakota.

Daarna werd de vergadering voortgezet met de bespreking van een aantal interne verenigingszaken. Ook wij wensen Frère Johannes een voorspoedig verlof en.... tot ziens.

De fair op Mon Plaisir

Oranjestad. — Op Mon Plaisir gingen gisteravond de poorten van de fair ten bate van het Protestants Christelijk onderwijs voor de eerste dag open. Het doel van de fair is gelden bijeen te brengen voor de financiering van de bouw van een afdeling voor kleuteronderwijs, een bouw waarmee men intussen reeds begonnen is, waardoor op de 1ste september, als de gewone lagere school zich opnieuw met een klas uitbreidt, reeds een geschikte plaats beschikbaar is voor het onderwijs van de allerkleinsten.

De eerste dag was het vanzelfsprekend nog niet overweldigend druk, maar toch kwamen er al meer bezoekers dan men had durven verwachten.

De heer Zwaag Hoofd van de Mon Plaisirschool vond het moeilijk namen te noemen, omdat zovelen op een of andere wijze meehielpen. Zonder iemand tekort te doen mag echter de voorzitter van de Vereniging, de heer C. van der Laar genoemd worden als de grote fairpromotor, terwijl de hoofdorganisatie vooral in handen is van de heer Hans Finck (die op Sint Nicolaas al zoveel ervaring op dit gebied opdeed) en mej. O. Henriquez. Verder is er een schare van mensen onder wie Mevrouw Kwartsz, werkzaam in de stad en achter de coulissen. De Surinaamse Broedergemeente nam de inrichting en exploitatie van een groot restaurant voor haar rekening.

Eilandbestuur verleent 38 beurzen

Oranjestad. — Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Aruba heeft besloten de volgende Eilandsbeurzen toe te kennen:

18 voor de onderwijzer(es) studie;

9 tot het volgen van een HBS;

1 tot het volgen van Handelsdagschool;

1 het volgen van een Gymnasium.

In verband met het feit dat net voorालsnog onmogelijk is gebleken, de plannen tot het instellen van een derde klas HBS bij de Juliana School te verwezenlijken, heeft het Eilandsbestuur aan 9 jongelieden een beurs beschikbaar gesteld om de studie, aangenomen derde klas verbonden, in Nederland te volgen.

Daar negen bursalen zich reeds in Nederland bevinden, zullen dus 29 jongelieden omstreeks 23 augustus uit Aruba vertrekken. De juiste datum zal nader bekend worden gemaakt.

De opstandige beweging in Rood-China neemt toe

„Het hoofd van Mao Tse Toeng zal spoedig vallen!"

Peiping. — Binnen twee weken tijd heeft de regering van rood-China niet minder dan zeven gevallen bekend gemaakt van opstandige bewegingen, die zich reeds in groten getale hadden verenigd in havensteden in zuid-oost China. Onder de samenzweerders bevonden zich militairen, ambtenaren, religieuze groeperingen en boeren, die zich hadden verenigd in geheime genootschappen. Ook onder studenten heeft de geheime politie in Peking meermalen arrestaties gedaan met betrekking hiermee en ook onder de leraren vielen enkele aanhoudingen.

De Chinese pers heeft thans weer twee gevallen bekend gemaakt.

De „contra-revolutionaire bewegingen" hebben zich voornamelijk in juni van dit jaar getoond. Een van deze was van plan begin augustus met een revolutie te beginnen. De laatste berichten om de twee laatste gevallen van opstandige bewegingen in rood-China melden, dat in de omgeving van Hanyang in centraal China ongeveer 1000 middelbare scholieren tegen de communistische regering hebben gedemonstreerd. Dit vond plaats in juni. De studenten, aldus de nieuwsbladen, waren aangestoken door tegen-revolutionairen. Tijdens hun optocht riepen zij om de terugkeer van de nationlisten in China en droegen spandoeken mee, waarop onder meer te lezen stond „Het hoofd van Mao Tse Toeng zal spoedig vallen!" Het gebied, waarin deze betogingen zijn gehouden, wordt genoemd als Hunan en Hopeih.

Verwarde berichtgeving omtrent deze gebeurtenissen spreken van geheime genootschappen, die reeds een leger hadden samengesteld om op te trekken tegen de communisten. Waarnemers wijzen er op, dat slechts in twee van de gerapporteerde gevallen van opstandigheid de term van imperialisme is gebruikt. Bij de ontdekking van een samenzwering van ambtenaren was gezegd, dat zij in verbinding hadden gestaan met „imperialistische krachten buiten China en dat zij een revolutie hadden willen dirigeren buiten China (in de Verenigde Staten). Het schijnt volgens deze waarnemers, dat enkele van de gevatte groeperingen in verband hebben gestaan met de genoemde geheime genootschappen.

Gezegd wordt, dat het grensgebied van Hunan en Hopeih een broeihaard moet zijn voor de geheime groeperingen.

In Sjangtung, Kwangsi en Kantung in het zuiden, Chegwan in het zuid-westen en Chinghai in het noordwesten zijn enkele opstandige groepen ontdekt.

De heer ODUBER begraven

Oranjestad. — Per charter plane werd het stoffelijk overschot van de heer Luis Oduber, die tengevolge van bekomen verwondingen opgelopen bij en verkeersongeval in Maracaibo het leven verloor, gistermiddag naar de geboortegrond van de overledene gebracht.

Vandaar ging een droeve stoet naar de woning van de ouders van de heer Oduber aan de Oranjestraat.

Enkele uren later vond de teraardebestelling plaats op de Katholieke Begraafplaats, nadat in de kerk van Oranjestad de uitvaartdienst had plaats gevonden. Hoe algemeen het medeleven was met de wel zeer zwaar getroffen familie bleek uit de overweldigend grote belangstelling. Enkele duizenden onder wie de Gezaghebber en Gedeputeerden, vergezelden Luis naar zijn laatste rustplaats.

Moge dit medeleven de innig bedroefde familie tot een troost zijn.

De overledene laat echtgenote en vier kinderen achter.

Pick up sloeg over de kop

Oranjestad. — Door nog onbekende oorzaak, maar, zoals voorlopig kwam vast te staan in ieder geval niet tengevolge van drankmisbruik, verloor de bestuurder van pickup 4770 woensdagavond de macht over het stuur. De wagen reed op de weg naar Noord en geraakte ter hoogte van Ponton van de weg af en in de greppel, waarna ze eenmaal over de kop sloeg.

Behalve de bestuurder bevonden zich in de cabine nog twee personen, van wie de heer Bermudez, die in het midden zat op zeer ongelukkige wijze verwond raakte. Hij werd naar het Lago hospitaal vervoerd en verkeerde gisteravond nog in zorgwekkende toestand. De heer Bermudez is Lago employé en woont op Bucurui no. 32. De pickup moet als geheel verloren worden beschouwd.

Gaan Nederlands firma's haven in Guayaquil uitbreiden?

's-Gravenhage. — Op uitnodiging van het Nederlandse bedrijfsleven brengen de minister van publieke werken van Ecuador, de heer Sixto Durán Ballén en de directeur van de Ecuadoriaanse burgerluchtvaart, de heer Manuel Correa Arroyo, een bezoek aan Nederland. Zij arriveerden per KLM op Schiphol. Minister Durán deelde mede, dat de regering van Ecuador over enkele maanden de inschrijving zal openen voor de uitbreiding van de haven van Guayaquil, waarvoor door de export-import bank een lening van achttien miljoen dollar beschikbaar werd gesteld.

Interessante wedstrijd

Oranjestad. — Van de voorlichtingsdienst vernemen wij dat door „Viajes Venezuela", in samenwerking met het dagbladbedrijf „La Esfera", hetwelk de tijdschriften Elite, Paginas en Venezuela Grafica uitgeeft, de volgende interessante wedstrijd is georganiseerd.

De abonnees van genoemde bladen kunnen gedurende vijf maanden deelnemen aan een prijsvraag, waarbij iedere maand tien annonces worden geplaatst in elk der drie vermelde bladen. Wanneer de abonnee deze annonces heeft gelezen moet hij de redactie van „La Esfera" opbellen, waar hem zijn volgnummer zal worden medegedeeld. Aan het einde van de maand wordt middels verloting de winnaar van de prijsvraag bepaald en deze zal dan een retourticket voor twee personen naar een der ABC-eilanden ontvangen, plus een bedrag van 200 Bolivars voor beiden en bovendien 4 dagen vrije accomodatie in een der betere hotels van Aruba, Bonaire of Curaçao.

De winnaar verbindt zich voorts binnen twee maanden van deze tickets gebruik te maken en bovendien bij zijn terugkeer te Caracas een interview toe te staan dat, verlucht met foto's van het betreffende eiland, in de drie tijdschriften zal worden gepubliceerd. De verloting over de maand augustus zal in het programma „Magazine TV" op 31 augustus door de „Radio Caracas Television" worden uitgezonden.

Voorgenomen beperking olie-invoer in V.S. stuit op tegenstand

Philadelphia. — De Atlantic Refining Company beweert, dat zij ernstige moeilijkheden zal ondervinden door het regeringsvoorstel tot vrijwillige beperking van de olie-invoer. Dit is het tweede concern, dat bezwaar maakt tegen dit plan, de Tidewater Oil Company heeft de minister van handel reeds verzocht haar toe te staan meer ruwe olie in te voeren dan feitelijk onder het plan mogelijk zou zijn.

De Atlantic Refining Company heeft gevraagd de importsituatie onmiddellijk met regeringsfunctionarissen te mogen bespreken.

De huizenbouw te Brits Guyana

Brits Guyana. — In antwoord op een vraag in het Lagerhuis over de vooruitgang van de huizenbouw in Brits Guyana gedurende de laatste 3 jaar, deelde de Onder-Minister voor de Koloniën, Mr. John Profumo mede, dat sedert 1954 meer dan 7000 huizen werden gebouwd zowel van Regeringswege als door privé-kapitaal. Nog 1800 zijn in verschillende stadia van constructie.

Leningen van de „Credit-Corporation" bedroegen £ 1.300.000 ($ 6.240.000 BWI) hetgeen ongeveer 2/3 gedeelte vertegenwoordigt van de totale leningen gedurende deze periode.

Landsverordening tot wijziging van CURACAOS Verlofreglement 1946

Willemstad. — In de Memorie van Toelichting op de Landsverordening tot wijziging van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 zegt de indiener, de heer H. I. Lopes, dat de bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 (P.B. 1946 No. 34) ontegenzeggelijk hebben voorzien in de behoefte onder het Antilliaanse ambtenarencorps om periodiek van een buitenlands verlof te genieten en bovendien zeer veel bijdragen tot het verhogen van zijn „esprit de corps" en de bevordering van een grotere mate van efficiency.

Er zijn evenwel nog steeds enige facetten verbonden aan deze verloven, welke voor bepaalde categorieën van ambtenaren de aanspraak op hun verlof illusoir dreigen te maken.

Zo wordt b.v. in artikel 11 van het Verlofreglement gesteld, dat voor reizen binnen het Staatsdeel van met binnenlands verlof zijnde ambtenaren en hun gezinnen de overtocht of vergoeding van overtochtskosten voor gouvernementsrekening zal worden geregeld krachtens nader vast te stellen bepalingen. Tot heden echter is een regeling dezer materie uitgebleven, ondanks herhaald verzoek daartoe van zowel vele geïnteresseerde ambtenaren als de Staten en door opvolgende Regeringen gedane toezeggingen in deze.

Bedoelde aanspraak op binnenlands verlof is van algemene strekking, doch treft in het bijzonder de z.g. „kleine ambtenaar", die uiteraard doorgaans gesteld en aangewezen is op het benutten daarvan.

Hetzelfde kan betoogd worden m.b.t. aanspraken op de buitenlandse verloven, bedoeld in de artikelen 20 en 21 van het Verlogreglement. Ook hier dreigt de aanspraak op verlof illusoir te worden en wel voornamelijk voor de z.g. „middenmoot" van het ambtenarencorps. Een groot gedeelte dier middenmoot ziet zich n.l. gesteld voor het probleem, dat van het verlof, waarop aanspraak geldt, geen of weinig gebruik kan worden gemaakt, uit vrees voor de daaraan verbonden zware, financiële repercussies.

Voorts ondervinden de ambtenaren, die aanspraak hebben op verlof ingevolge artikel 20 veel hinder van het feit, dat de vergoeding der reiskosten op zodanig laag bedrag is gesteld, dat zij altijd aanzienlijk moeten bijpassen om zelfs een heel normale vacantiereis te kunnen maken.

Afgezien daarvan wordt er van overheidswege een dermate bekrompen interpretatie gegeven aan artikel 22, eerste lid, sub b.1, van het Verlofreglement 1946, dat ook daardoor bedoelde categorie veel overlast ondervindt, aldus aan de corpsgeest grote afbreuk veroorzakende.

Dreigen enerzijds de hierboven belichte facetten de verlofaanspraken der ambtenaren illusoir te maken, anderzijds dient gewezen te worden op de grote uitgaven wegens kosten van verloven, die jaarlijks op de begrotingen van het Land en de eilandgebieden drukken.

De indiener meent een afdoende modus te hebben kunnen vinden om bedoelde kosten wel sterk te doen verminderen, terwijl de toepassing daarvan geen aanwijsbaar nadeel voor de ambtenaren zou kunnen opleveren. Integendeel, zij gaan hierdoor wel materieel vooruit! In dit verband wordt verwezen naar de voorgestelde wijziging van artikel 1 met de daarop gestelde toelichting.

Overigens zij opgemerkt, dat de redactie van de voorgestelde nieuwe leden 4, 5 en 6 van artikel 22 (oude leden 2, 3 en 4) onveranderd is gelaten, omdat indiener van gevoelens is, dat de tekst van het onderhavige reglement in haar geheel een technische aanpassing aan de huidige verhoudingen behoeft, de zorg voor welke aanpassing meer tot de taak der Regering behoort.

Tenslotte spreekt indiener hierbij het vertrouwen uit, dat dit initiatief-ontwerp door de Staten met onverdeelde instemming moge worden begroet en dat het daarom een vlotte behandeling zal worden beschoren.

Een missie in Milaan

(Van een correspondent in Italië)

Mgr. Sergio Pignedoli (43) is de aartsbisschop en coadjutor van mgr. Montini, die het belangrijkste bisdom van Italië Milaan bestuurt.

Mgr. Pignedoli's borstkruis doet aan een anker denken, daar zorgde de marine voor, toen de jantjes het hun oude vlootaalmoezenier ten geschenke gaven bij zijn bisschopswijding. Mgr. Pignedoli was een der spillen, waarom in de binnenkameren het Heilig Jaar draaide en daarop werd hij door de pauselijke diplomatieke dienst als nuntius gestuurd naar een der Zuidamerikaanse staten. Toen na zijn verheffing tot aartsbisschop van Milaan mgr. Montini een „rechterhand" zocht, slaagde de prelaat er in om mgr. Pignedoli terug te krijgen uit het verre weelddeel en deze kwam hier het hoofd te staan van wat men naar Frans voorbeeld de „Mission de Milan" zou kunnen noemen.

Leeft het zuiden van Italië nog sterk verbonden aan de oude tradities, Milaan nu heeft in Italiaanse oren een Amerikaanse klank, met alle voor- en nadelen van dien. De Missie van Milaan heeft een grondig kerkelijk sociologisch onderzoek ingesteld en men weet nu zeker, dat in dit sterk ontwikkelde moderne industriecentrum belangrijke parallellen bestaan met het andere soortgelijken en dat het comfortabele verhaal, dat alle Italianen geboren en getogen katholieken zijn, een sprookje is. Ook hier is er de ontwortelling en de dechristianisering, wellicht enigszins meer verborgen dan in het buitenland, omdat er nog zo iets als een uiterlijke conventie bestaat, een overgeleverde vormentaal. Mgr. Pignedoli heeft de s'd aangebonden en de curie lijkt op het bureau van een generale staf. Deze herfst zal de eerste geconcentreerde aanval plaats hebben. Duizend priesters, wereldheren en reguliere en veertig bisschoppen zullen in drie weken de grootste missie geven, die tot nu toe gehouden is. Het thema is precies uitgezocht. Het is met zorg gekozen, de strijd gaat hier om het geloof en angstvallig wordt vermeden, dat goed- en kwaadaardeskenden de prediking van het Evangelie zouden kunnen verwarren of contamineren met iets anders, met caritas, met politiek, met inzet voor of tegen iets anders dan wat het centrum der meditaties zal zijn: God Vader Tot ieder en allen zal men zich richten, de gehele bevolking wil men pogen te bereiken, de dansknertjes van de Scala evengoed als de professoren der universiteit, de taxichauffeurs en de industriëlen, de pers en de nachtverlijgingsdiensten.

Uit geheel Italië zullen de missiepredikers komen. En wat de buitenstaander een grote indruk geeft in de uitslag van deze aanval, is, dat men nalaat er enige — in Italië zo geliefde — „kruit" enig ornament aan te verbinden: er zijn geen manifestaties, geen gevulde stadia, geen betogingen of solemnele hoogmissen met kardinalen en zesstemmige gezangen, zelfs geen tridua of plechtige stoeten.

Veertig bisschoppen, duizend wereldheren en paters (uit achttien ordes en congregaties) preken en spreken, gaan van huis tot huis, van verdieping naar verdieping.

Mgr. Pignedoli schreef: Wij willen dichter bij onze mensen komen, wij willen geen tijd aan andere zaken verliezen.

„Rechterhand" van Mgr. Montini

LINARES, steunpijler der Panamezen, bleef thuis

Training in RIF-STADION onder spiedend oog van trainer DA CUNHA

Willemstad. — Het eerste land, dat te Curaçao aankwam om deel te nemen aan de Achtste Centraalamerikaanse en Caraibische kampioenschappen, was Panamá. De Panamezen kwamen verleden zaterdagavond aan met de „Marco Polo". Zij hadden niet zulk een goede reis gehad, maar klaagden toch niet. Behalve verschillende gevallen van zeeziektes waren ook velen van de voetballers aangetast door de griep, welke thans ook in Panamá heerst. De koude zeelucht maakte dit eerst erger, maar trad toen op als een prima geneesmiddel. Toen zij hier aankwamen, waren zij goed hersteld. Een van hun eerste officiële verrichtingen hier ter stede was een bezoek aan de Panamese Consul, de heer A. Delvalle, die zich thans in het St Elisabeths Gasthuis bevindt.

In totaal zijn er 23 spelers overgekomen onder leiding van dr Ernesto Ramirez, die als ploeg-leider optreedt. De heer Tamayo kwam mee als de Panamese afgevaardigde naar het Congres, verbonden aan deze Spelen. De voetballers worden getraind door Gilberto Casanova, terwijl er ook nog een journalist meegekomen is, de heer Rodolfo Mendoza.

In het Pension Palace hadden wij het genoegen even te kunnen praten met de ploegleider dr Ernesto Ramirez V. De leider was zeer te spreken over de ontvangst alhier en de organisatie van de Spelen. Zeer trots bleven wij na het antwoord van dr Ramirez op onze vraag betreffende het voedsel, dat zij hier krijgen. Het eten was volgens dr Ramirez prima en zij hadden ook hierover niets te klagen. Zeer jammer vonden wij het echter te vernemen, dat twee van de beste Panamese spelers, Roberto Linares en Carlos Torres moesten achter blijven, omdat zij van hun werkgevers geen vrijaf konden krijgen. Waar Linares werkte, waren er al drie met verlof en hij zou dus nummer vier zijn, dus kon hij onmogelijk weg.

Om het beter te kunnen uitdrukken wat Linares voor hen betekende, zeide Ramirez: „Panamá is gekomen, maar de Panamese ploeg is toch achter gebleven!" Linares was dus volgens dr Ramirez een der pilaren van de Panamese selectie. Linares is de rechtshalf van de Panamese selectie, terwijl Carlos Torres steeds als midvoor uitkomt.

Panamá nam aan deze kampioenschappen voor het laatst deel in 1953, toen deze gehouden werden in Costa Rica. Zij eindigden toen op de laatste plaats. Zij deden dus de laatste maal, toen de Spelen in Honduras gehouden werden, niet mee. Toch heeft Panamá gepresteerd, wat zelfs het zeer sterk beschouwde Honduras niet heeft kunnen doen. Toen deze Centraalamerikaanse en Caraibische kampioenschappen door hen georganiseerd werden en in Panama gespeeld werden, waren zij de kampioenen. Wij moeten dus hun voorbeeld volgen.

Honduras had de laatste maal veel geld uitgegeven om haar elftal voor te bereiden en de voetbalbond werd op royale wijze gesteund door het gouvernement. Ondanks dit alles heeft zij het niet kunnen halen. In 1948, toen de Spelen in Guatemala gehouden werden, nam Panamá de derde plaats in.

Doordat de Panamezen hier al bijna een week vertoeven, hebben zij natuurlijk een enorme kans gekregen om zich te acclimatiseren en natuurlijk te wennen aan ons Rifterrein, waarop zij gedurende deze gehele week dagelijks getraind hebben. Zij oefenden samen met de spelers van Haiti. Om dezelfde redenen echter hebben wij ook een kans gekregen om hun spel te bespieden. De Curaçaose spelers waren gedurende hun training samen met trainer Da Cunha dikwijls tijdens hun oefenen present.

De openingsplechtigheid der Voetbalkampioenschappen

Willemstad. — Het programma van de openingsplechtigheid der Achtste Centraalamerikaanse en Caraibische Voetbalkampioenschappen, welke zal plaats vinden op zondag, 11 dezer des namiddags om 4.15 uur in het Stadion op het Rif, ziet er als volgt uit:

Opstelling der deelnemende ploegen voor de poort van het Stadion aan de zijde van het K.S.C.-terrein.

Gedurende het tijdsverloop na hun aankomst bij het Stadion en de minuten onmiddellijk voorafgaande aan de aanvang van het defilé, kunnen zij vertoeven in het Rif-zwembad, teneinde te voorkomen, dat de spelers te lang aan de zon blijven bloot gesteld.

Om 16.10 uur opstelling van de ploegen bij de noordelijke ingang van het Stadion.

Om 16.00 uur aankomst van Z.E. de Gouverneur van de Nederlandse Antillen in het Stadion.

Onmiddellijk nadat Z.E. op de voor hem bestemde plaats is aangekomen, wordt het Wilhelmus gespeeld. Direkt daarop gaat de poort open en doen de ploegen hun intrede.

De volgorde van het defilé is als volgt: Muziek; internationale scheidsrechters en de scheidsrechters der deelnemende landen; de ploegen Cuba, Haiti, Honduras, Panama en Curaçao.

De ploegen worden voorafgegaan door padvinders, die borden dragen met de namen van de deelnemende landen.

Bij het binnen treden zal steeds de naam van de ploeg via luidsprekers worden bekend gemaakt.

De route van het defilé is als volgt:

poort van het Stadion, rechtsaf over de atletiekbaan, langs tribune totdat men weer is aangekomen bij de poort aan de staanplaats-zijde; dwars over het speelveld om zich voor de tribune op te stellen.

Zodra alle ploegen zijn opgesteld, wordt met het gebruikelijke ceremonieel de vlaggen der deelnemende landen gehesen.

Rede van de Voorzitter van het Organiserend Comité.

Rede van de Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao ter opening van het kampioenschap.

Spelen van het Curaçaos volkslied „Nos tera ta barranca", waarmede het officiële gedeelte is afgelopen.

Opstelling van de ploegen van Panama en Honduras op het speelveld. Aftrap door Z.E. de Gouverneur.

AMERIKAANS BASEBALL

MILWAUKEE BRAVES distancieren zich van de CARDINALS

In twee dagen tijds hebben de leiders in de American League, de New York Yankees, twee wedstrijden van hun voorsprong van zeven moeten prijsgeven. De zwakke Washington Senators hebben hiervoor gezorgd. De Yankees verloren eergisteren met 2—3 van de Senators, ondanks Mickey Mantle's 30e homerun van het seizoen en gistermiddag pichtste Russ Kemmerer de Senators naar een 6—1 zege op de Yankees. Kemmerer had met twee uit in de 9e inning nog een „shutout", maar stond de Yankees hun enige run toe. Art Ditmar verloor de wedstrijd voor New York.

Dodgers verliezen weer van de Giants

De Chicago White Sox versloegen intussen de Kansas City Athletics met 7—4, geholpen door twee homeruns van Earl Torgensen, zijn 5e en 6e van het seizoen. Torgensen had met zijn 2 homeruns niet minder dan 5 RBI's in de wedstrijd. Pitcher Staley won voor Chicago. De White Sox bleven na deze wedstrijd 5 wedstrijden achter de Yankees.

Een homerun van eerste-honkman Vic Wertz hielp de Cleveland Indians aan een 3—1 zege op de Detroit Tigers, terwijl de Baltimore Orioles eveneens met 3—1 van de Boston Red Sox wonnen. Dick Gernert sloeg voor Boston een homerun voor de enige run van de Red Sox. Billy Odell won voor Baltimore en Mike Fornieles verloor voor Boston.

In de National League handhaafden de Milwaukee Braves zich sinds de middag met een voorsprong van 1½ wedstrijd op de Cardinals, middels een 5—3 zege op de Cincinnati Redlegs. Red Schoendienst bracht met een „single", terwijl alle honken bezet waren, de twee winnende runs binnen. Crowe en Robinson sloegen voor Cincinnaty homeruns.

Ondanks het feit, dat manager Bobby Bragan van general-manager Brown zijn ontslag heeft gekregen, verliezen de Piraten nog steeds. Zij werden gistermiddag met 3—6 door de Philadelphia Phillies geklopt. Hamner sloeg voor de Phillies een homerun en Bok Skinner had er een voor de Piraten. Curt Simmons won voor Philadelphia en Vernon Law verloor voor Pittsburgh. Dit was de eerste maal sinds juni 1954, dat Vernon Law van de Phillies heeft verloren. Law had intussen zeven maal achtereen van de Phillies gewonnen.

De Milwaukee Braves, die sinds de middag gewonnen hadden, kregen 's avonds een voorsprong van 2½ wedstrijden toen de St Louis Cardinals met 3—4 van de Chicago Cubs verloren. Het was de tweede achtereenvolgende dag, dat de Cardinals het onderspit tegen de Cubs moesten delven. Drabowski won de wedstrijd voor de Cubs en Mitzel verloor voor de Cardinals.

En de Brooklyn Dodgers bleven 5 wedstrijden achter, toen zij met 3—12 van de New York Giants verloren. De Giants hadden 14 honkslagen in de wedstrijd. Ruben Gomez won voor New York en Sal Maglie verloor voor de Dodgers.

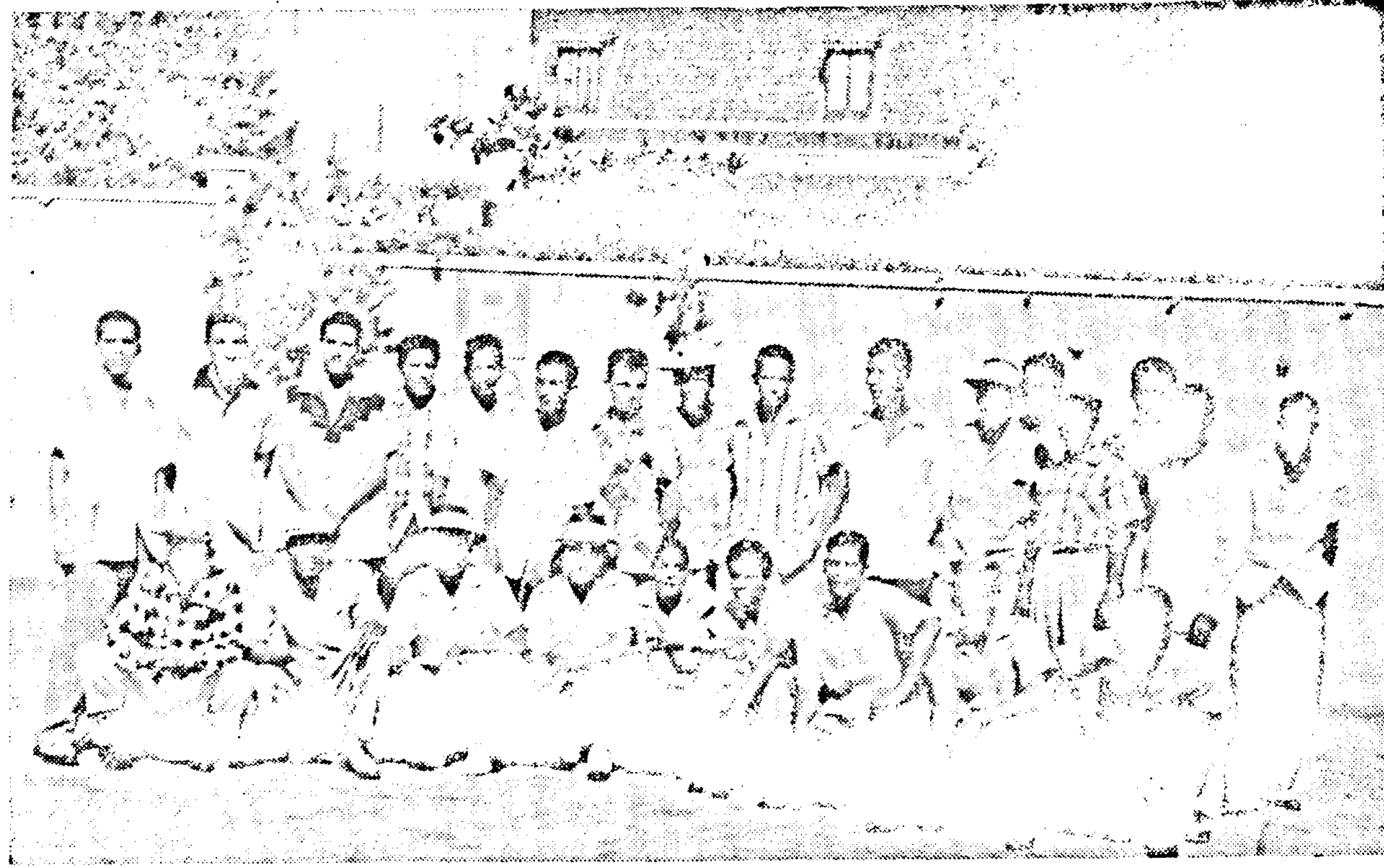
Guatemala bleef thuis

Willemstad. — In Willemstad zou donderdag een voetbalwedstrijd worden gespeeld tussen de ploegen van Curaçao en Guatemala, in de voorronden van het tornooi om het Wereldkampioenschap. De wedstrijd kon geen doorgang vinden, omdat de ploeg van Guatemala geen vergunning kreeg het land te verlaten, in verband met de staat van beleg, die in Guatemala is afgekondigd na de moord op de president van de republiek.

Huracan en Lightning wonnen overtuigend

Willemstad. — Gisteravond vonden er twee basketball-wedstrijden in het JPF-sportpark plaats. De ontmoeting tussen Hurracan en Aquino jrs. werd door Hurracan met 47-16 was Ramlal met 12 pnt en Day van was Rambal met 12 pnt en Day van Aquino met 10 pnt.

De tweede wedstrijd ging tussen Lightning en Jong Curaçao. Het begin van de wedstrijd was het aanzien alleszins waard, de beide partijen gaven elkander weinig toe. Doch naarmate de wedstrijd ouder werd, toonde Lightning haar superioriteit, waardoor de ontmoeting een eenzijdig karakter kreeg. Lightning won tenslotte met 56-25. Topscorer van Lightning was Kranenburg met 15 pnt. Topscorer van Jong Curaçao was Jansen met 8 pnt.

De Panamese delegatie naar de Midden-Amerikaanse en Caraibische Voetbalkampioenschappen, door onze fotograaf gekiekt toen zij dezer dagen geheel bijeen was.

Boeken en bibliotheken in West-Duitsland

Op elke twee West-Duitsers heeft er een geen enkel boek

Tijdschriften zeer in trek

(Bijzondere correspondentie uit Bonn)

Een enquête, die op verzoek van de boekhandel door het Duitse instituut voor markt- en opinie-onderzoek is ingesteld, heeft het ontstellende feit aan het licht gebracht, dat 44 procent van de 50 miljoen zielen tellende bevolking der Westduitse Bondsrepubliek geen boek meer leest. Dit niettegenstaande het evenzeer vastgestelde feit, dat er in West-Duitsland veel wordt gelezen. Rond 80 procent der bevolking leest tijdschriften en weekbladen, waarvan er in de Bondsrepubliek ongeveer 1.000 verschijnen, vele daarvan van een bijzonder twijfelachtig allooi. Verder leest 90 procent der bevolking de krant, meestal via de kiosk en de krantenverkopers op straat. Maar om op de boeken terug te komen: de enquete heeft voorts vastgesteld, dat van elke twee bondsrepublikeinse burgers er één geen enkel boek bezit en zijn boekenkast — zo hij of zij die onder het meubilair telt — voor andere doeleinden gebruikt dan het bewaren en verzorgen van boeken.

De belangstelling is vooral gering bij de mensen tussen de 25 en 35 jaar (de jonge mensen tussen de 18 en 25 jaar en de wat ouderen, zo tussen de 35 en 45 jaar lezen meer). De mensen tussen de 25 en 35 jaar, werden geboren omstreeks de tijd, dat de nationaal-socialisten in Duitsland aan de macht kwamen, die de toenmalige Duitse jeugd wel andere dingen bijbrachten dan belangstelling voor lezen. Zij hebben — de goede uitzonderingen, die er ongetwijfeld vele zijn geweest, niet te na gesproken — gedurende de eerste twintig jaren van hun leven nooit naar boeken omgekeken.

Via de particuliere des-interesse van de gemiddelde Westduitser voor het boek, kom ik gemakkelijk te spreken over het Westduitse bibliotheekwezen. Tot op de huidige dag weet niemand precies hoeveel boeken in de openbare bibliotheken van Duitsland door en als gevolg van de oorlog zijn verloren gegaan (hetzij door vernietiging, hetzij door diefstal). Een conservatieve raming schat het aantal op een derde van het totale voor-oorlogse bestand aan boeken.

München is op het ogenblik de bibliotheek-rijkste stad. Zij heeft 31 openbare bibliotheken, daaronder de Bayerische Staatsbibliotheek met ruim 2 miljoen banden en de Universiteitsbibliotheek met ruim 702.000 werken. Voorts heeft München nog de bibliotheek van het Duitse Museum met 354.000 boeken en de Stadsbibliotheek met 342.000 banden.

Een deel van de vroegere Pruisische Staatsbibliotheek, die in Berlijn stond, bevindt zich thans in de kleine universiteitsstad Marburg, waar de 1.7 miljoen overgebleven banden onder de naam „Westduitse Bibliotheek" zijn samengebracht. Het is op een na de grootste verzameling in de Bondsrepubliek. De Universiteitsbibliotheek van de Domstad Keulen is met 1.1 miljoen banden de derde, terwijl ook de Nedersaksische Staatsbibliotheek in Göttingen meer dan een miljoen werken heeft. Hamburg heeft 22 bibliotheken, Frankfurt 20, respectievelijk met in totaal 460.000 en 640.000 banden. De universiteitsbibliotheek in Bonn bezit 590.000 boeken. Andere grotere boekerijen bevinden zich in Heidelberg, Freiburg, Stuttgart, Tübingen, Münster, Kiel en Erlangen.

Onder de klooster-bibliotheken zijn de grootste die der Benedictijner Abdijen Maria Laach (125.000 banden) en Elftal (40.000 boeken).

De grootste bibliotheek van Duitsland is nog steeds de z.g. „Deutsche Bücherei" in Leipzig, in de door de Russen bezette Oostzone van Duitsland. Zij telt bijna 2.5 miljoen boekwerken, daaronder een verzameling van alle sedert 1913 in Duitsland verschenen boeken. Ook heden ten dage nog sturen uitgevers in Westduitsland eerste drukken van hun nieuwe uitgaven naar deze „Deutsche Bücherei" en voor zover men weet is de verzameling up to date gehouden. Ook in dit opzicht beconcurreert de Bondsrepubliek de Sovjetzone: er is ook in Frankfurt een tweede „Deutsche Bücherei" opgericht, die dezelfde opgave heeft als die in Leipzig, n.l. het verzamelen van alle boeken, die worden uitgegeven. De Frankfurtse „Bücherei" heeft op het ogenblik al over de 200.000 nieuwe uitgaven (er komen in West-Duitsland per jaar gemiddeld 50.000 boeken uit).

Prins KARIM krijgt titel „Hoogheid"

Londen. — Koningin Elizabeth heeft aan de nieuwe Aga Khan, de negentienjarige prins Karim, de titel van „Hoogheid" verleend. Deze waardigheid is hem verleend omdat hij de geestelijke leider is geworden van de Ismailitische sekte, die veel aanhangers in Britse overzeese gebieden telt, aldus een bekendmaking van het ministerie van koloniën in Londen.

Djakarta. — President Soekarno heeft een uitnodiging ontvangen van de president van Argentinië voor een bezoek aan dit land. De datum is nog niet vastgesteld.

De belangstelling voor T.V. in W.-Duitsland

Bonn. — In 1956 zijn in West-Duitsland 600.000 televisietoestellen afgeleverd. De produktie in 1957 wordt op 850.000 stuks geschat, terwijl voor 1958 de vervaardiging van meer dan een miljoen toestellen wordt verwacht.

In West-Duitsland zelf zijn tot nu toe meer dan 900.000 televisietoestellen afgezet. In de komende herfst verwacht men de miljoenste televisiebezitter te kunnen verwelkomen. Daar gemiddeld vier tot vijf miljoen mensen naar de uitzendingen van een televisietoestel kijken, kan worden aangenomen dat binnen enkele jaren tijds dagelijks vijftien miljoen West-Duitsers naar televisie-uitzendingen zullen kijken.

Mishandelingen

Willemstad. — Gisteren kwam een bewoonster van Monte Carmelo aangifte doen, dat een manspersoon haar geknepen en gestompt had, waardoor zij enige overigens niet ernstige wonden opliep.

De vrouw M. deed eveneens aangifte van mishandeling, daar een man haar enige vuistslagen op het hoofd en in het gezicht had gegeven.

Gisteren werd op Mina Scharbaai een 4-jarig meisje door een steen getroffen, die door een 17-jarige jongedame was gegooid, waardoor het kind aan het oog werd gewond.

Het J.P.F.-Vakantieplan

Willemstad. — Men schrijft ons:

Het vorige jaar werd op enigszins bescheiden schaal begonnen de jeugd gedurende de vakantie bezig te houden. De toen opgedane ervaring heeft ertoe geleid dit jaar op een enigszins grotere schaal plannen uit te werken. Aan de leden werd een circulaire toegezonden, waarna ca 100 kinderen zich opgaven voor deelneming aan de verschillende objekten.

Op woensdag jl. werd bv. een bezoek gebracht aan de proeftuin te Corá; ca 50 kinderen vertrokken om 7.30 uur van de Club en bezochten eerst de oude Joodse begraafplaats, alwaar hen de bijzonderheden werden aangetoond en uitgelegd.

Hierna werd doorgemarcheerd naar Cas Corá waar, nadat alles bezichtigd was, de jeugd zich in de ruime tuin naar hartelust kon vermaken. Te 12 uur werden de kinderen per particuliere auto's door de leden naar huis gebracht.

Met de leiding van dit vakantieplan zijn belast de leden P. Douglas, H. Dikmoet en J. Behr. die hiebij de assistentie ontvangen van diverse leden en van het JPF-dames-comité en de Clubcommissie, waardoor het mogelijk is de andere plannen uit te werken. Aan de PSV moet nog hartelijke dank worden betuigd omdat ook dit jaar toestemming werd verleend een picnic te organiseren op Vaerssenbaai.

Het is niet meer mogelijk nieuwe kindertjes toe te staan mede te doen, daar het aantal anders te groot zou worden. We hopen het volgend jaar nog mee deelnemers te kunnen verwerken, maar de inschrijfdatum is verstreken en wegens diverse redenen zijn wij verplicht ons hieraan te houden.

We vestigen er nogmaals de aandacht van de ouders op, dat op elke tocht het zwemmen slechts zal worden toegestaan, wanneer de kinderen schriftelijke toestemming hiertoe hebben: ze gaan anders het water **niet** in.

De verdere plannen omvatten:

1. Uit kamperen en bergbeklimmen: we verzamelen in de nacht van zaterdag op zondag, 10 - 11 augustus vóór **drie** uur in de ochtend in de Club. Om ... uur precies in de vroege ochtend gaat het groepje per ... van de Club de knoek in. Slechts jongens en meisjes van 15 - 18 jaar mogen mee. Neem lunchpakket, zwempak en water mee; wij zorgen voor de rest. Terugkeer zondagmiddag 13 uur.
2. Picnic op Vaerssenbaai. De jeugd tussen 8 en 18 jaar verzamelt op woensdag om 7 uur des morgens bij de Club. Per auto gaat het naar Vaerssenbaai. Er wordt door ons voor alles gezorgd: eten, drinken etc.; zwempak meenemen. Terugkeer tussen 16.00 en 17.00 uur.
3. Op zondag 18 augustus is het sportdag in de Club. Van 13 tot 17.00 uur diverse spelen met prijzen. Van 17.00 tot 20 Rock & Roll-fuif. Deelname kinderen van 10 jaar en ouder.
4. Op zondag 25 augustus is het sportdag in de Club voor de jongere jeugd. Deelname kinderen van 7 tot 10 jaar. We be-

(Vervolg naar kolom

(Vervolg van kolom 7)

ginnen weer om 13.00 uur en eindigen om 18.00 uur.

5. Het comité maakt nog plannen om diverse leerrijke en aangename uitstapjes te maken, z.a. bezoek aan het Curaçaos Museum, de Lands Radiodienst, het Postkantoor, de Watervoorzieningsdienst, een Limonadefabriek, maar deze plannen moeten nog worden uitgewerkt. De kinderen, die zich hebben opgegeven, zullen hiervan tijdig bericht ontvangen per circulaire.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljonairsspel ons a.s. zondag brengen?

Mercado-libres aan de lopende band maken wij deze weken mede en naar het er uitziet, zal het een tijdje duren voordat men een zondag zal meemaken met slechts twee, drie of vier gelukkigen, die de gehele buit voor zichzelf nemen. De programma's worden listig opgesteld, maar de kandidaten met kansen steken duidelijk af tegen de andere. Toch moet men zich van nu af aan voorbereiden voor batacazos, die de spelers onverwachts zullen beetnemen. Het programma voor as. zondag biedt weer enkele zeer interessante races.

De achtste race, de eerste, welke geldig zal zijn voor de Cinco y Seis, zal gehouden worden over een afstand van 1200 meter. Exemplaren van de 8e serie nemen hieraan deel. **DECA** van Llave Cuatro met Carlos Cruz is ongetwijfeld de grote favoriet met de meeste kansen. 56 kilos lijkt wel iets te zwaar, maar daarentegen kan gezegd worden, dat de andere kandidaten minder sterk zijn. Toch vertrouwen wij de boel niet, want **SERA FIJA** neemt slechts 50 kilo mee, een verschil van 6 met de favoriet. Sera Fija wordt bereden door Bolivar, terwijl **CASIQUE** met EA ook zekere kansen heeft.

De „segunda valida", een 1600 meter affaire, blijkt een zeer moeilijke opgave te zijn. Allereerst trekt de naam van Gustavo Avila, samen met die van trainer Millard Zadie, zeer sterk de aandacht. Onmogelijk om **SEA KING** weg te laten. Toch zouden wij het niet aandurven Sea King alleen te laten en kozen daarom een versterking van **PRECEPTOR** en **QUILLON.** Na eenmaal te hebben gewonnen en eenmaal verloren met F. S. Perez, wordt Quillon weer bereden door Carrion. En dan hadden wij Tauro nog willen bijvoegen, maar dan wordt onze cuadro te groot.

In de „tercera valida" worden wij weer aangetrokken door Zaidie en Avila met hun kandidaat **EL DELEITE**, de grote favoriet van de derde Cinco-y-Seis-race. Alleen Venezolaanse paarden nemen aan de derde deel, allemaal van serie E. Dit maakt het dus een tikje moeilijker. **BERENJENA** is onze tweede kandidaat voor deze race. Berenjena wordt bereden door F. Garcia, waardoor 6 kilo van de totale handicap afgenomen wordt, omdat Garcia nog steeds een leerling is.

In de „quarta valida" treffen wij **QUEMANTE** aan, dat door een groot gedeelte als fija gebruikt wordt. Inderdaad heeft Quemante dan ook grote kansen. Echter niet voldoende om **IMPERIALISTA** van Llave Siete zonder meer weg te laten. Bovendien vertrouwen wij Fallido niet, die ook onder de eerste zal zijn bij de finish.

In de „quinta valida" zien wij **TRINQUETE** naar een tweede eerste plaats weer een eervolle prestatie leveren en het zal hoogstwaarschijnlijk als eerste door de finish gaan. Emiro Atencio heeft de laatste weken goed werk verricht met dit exemplaar en het vormt dan ook in de vijfde van de Cinco y Seis een groot gevaar. **LAVENDER BAG** neemt een handicap van slechts ... kilo mee en vormt dus ook een groot gevaar. De laatste wordt bereden door Teofilo Tosta.

In de laatste van de zes races zullen wij het deze week weer proberen met **HESPERO** als „fija" van de week. De vorige week kwam het als tweede binnen en moet daarom ditmaal een handicap van 54 kilo meenemen. Avila dus met Hespero als „fija".

Onze cuadros:

LLAVE CUATRO SERA FIJA	2	LLAVE CUATRO FABULARIA	2	LLAVE CUATRO	[illegible]
PRECEPTOR SEAKING QUILLON	3	PRECEPTOR QUILLON	2	PRECEPTOR QUILLON	[illegible]
EL DELEITE BERENJENA	2	EL DELEITE BERENJENA	2	EL DELEITE BERENJENA	[illegible]
FALLIDO LLAVE SIETE QUEMANTE	3	LLAVE SIETE QUEMANTE	2	QUEMANTE	[illegible]
BARATON LAVENDER BAG TRINQUETE	3	LAVENDER BAG TRINQUETE COVACHUELA	3	LAVENDER BAG TRINQUETE	[illegible]
HESPERO	1	HESPERO	1	HESPERO	[illegible]
	Bs 108		Bs 48		Bs [illegible]

In het zwembad Crailoo te Hilversum verbeterden drie zwemsters het wereldrekord op de 1500 meter. Jans Koster won de wedstrijd in de tijd van 20.03.3, Corry Schimmel met 20.16.2 als tweede en Judith de Nijs met 20.16.7 min. als derde. Foto v.l.n.r.: De Nijs, Koster en Schimmel.